Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VII — Nr. 630
Marți 10 mai 1960

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură din R. P. R.

Buletinul muncilor agricole

In ultimele 15 zile vremea a fost în general umedă și răcoroasă, ceea ce a făcut ca perioada de executare a unor lucrări agricole, îndeosebi de însămînțare a porumbului, să fie prelungită.

Potrivit datelor primite de Ministerul Agriculturii, **pînă la 5 mai s-a însămînțat peste 92 la sută din suprafețele prevăzute.** Această lucrare este aproape terminată în regiunile Pitești, Suceava, Bacău și Constanța. Porumbul, planta cu ponderea cea mai mare în structura culturilor de primăvară, a fost semănat pe 96 la sută din suprafețele prevăzute, iar suprafața destinată porumbului siloz a fost semănată în procent de 80 la sută. Porumbul siloz continuă să fie semănat pe terenurile de pe care se pășunează secara pentru masa verde.

Au fost extinse culturile intercalate de fasole și dovleci. Pînă acum s-a semănat fasole printre porumb pe 873.000 ha, iar dovleci pe 763.000 ha. Această acțiune continuă în toate regiunile țării. Au mai rămas de însămînțat unele culturi de legume și plante de nutreț, orez, bumbac.

In ultima săptămînă a continuat prima prașilă la sfecla de zahăr, floarea-soarelui, cartofi și legume, precum și la porumbul semănat timpuriu. Totodată au fost executate lucrări de îngrijire a pășunilor și fînețelor naturale. Bune rezultate în desfășurarea acestei acțiuni au fost obținute în regiunile Bacău, Hunedoara, Constanța, Timișoara, Ploești și Regiunea Autonomă Maghiară.

In săptămîna viitoare este necesar să se termine însămînțarea porumbului pe toate suprafețele prevăzute și să se grăbească însămînțarea orezului, a bumbacului, precum și transplantarea legumelor în cîmp.

Deoarece condițiile din acest an favorizează creșterea buruienilor și formarea crustei la suprafața solului, **este necesar să se acorde o atenție deosebită lucrărilor de îngrijire a culturilor, în special primei prașile la sfecla de zahăr, floarea-soarelui, cartofi și porumb.**

Pentru mărirea productivității pășunilor și fînețelor naturale, să se intensifice lucrările de îngrijire a lor, lucrări rămase în urmă în majoritatea regiunilor. **In toate regiunile să se termine cît mai repede amenajarea terenurilor pentru extinderea culturilor irigate, astfel ca pînă la 15 mai să fie date în exploatare toate suprafețele planificate.**

Printr-o bună organizare și folosire a forțelor se va putea recupera întîrzierea lucrărilor agricole rămase în urmă și asigura condiții cît mai bune de vegetație culturilor în vederea obținerii unei recolte bogate.

Culturi forțate în răsadnițe

La gospodăria colectivă din Gorneni, regiunea București, au fost dezvoltate anul acesta în mare măsură culturile forțate în răsadnițe.

Foto: M. IVANCIU

Știri de pe ogoare

● In comuna Ionești, regiunea Pitești, îngrijirea culturilor de cereale păioase de toamnă continuă. Țăranii muncitori din cele două întovărășiri „23 August" și „Viața Nouă", precum și ceilalți au plivit peste 350 de ha de grîu. In fruntea acestora se află țăranii întovărășiți Stoica C. Gheorghe, Mărculescu Ion, Stoice N. Ion, Preoteasa Paul care au fost și cei mai buni cursanți la învățămîntul agrozootehnic de masă. In vederea aplicării celor învățate, aceștia au făcut pe terenurile lor și loturi demonstrative.

● Prășitul florii-soarelui a început din plin în raionul Găești încă de săptămîna trecută. Colectiviștii din Găești, prășind primii întreaga suprafață, se situează în fruntea celorlalte gospodării. Pînă la 5 mai s-a prășit aproape 20 la sută din suprafața însămînțată cu floarea-soarelui.

● Gospodăriile agricole colective au început stropitul de primăvară al pomilor. Imediat după căderea petalelor, colectiviștii din Ciupa și Uliești au și terminat stropitul pomilor din etapa a II-a. Pînă acum s-au stropit aproape o treime din pomii gospodăriilor agricole colective din raionul Găești.

S. M. T.-urile în campanie

Brigada permanentă la lucru

O dată în plus s-au convins colectiviștii din comuna Brăești, că a avea în gospodărie o brigadă permanentă de tractoare e mare lucru. „E drept că la început se cam codeau ei, colectiviștii noștri — spunea președintele gospodăriei colective „23 August" din satul Popeni, tov. Mihai Răutu. Din ce bani, spuneau ei, să facem adăpost pentru mașini, un atelier pentru reparații? Dar cînd au văzut că tractoriștii nu au întîrziat nici măcar o oră cu executarea prașilei la porumb, bunăoară, că la recoltat au fost printre primii pe raion datorită faptului că mecanizatorii erau acolo în gospodăria lor și că în acest fel nu s-a irosit nici măcar un bob din recoltă, cu totul altfel au privit lucrurile. Cu materiale din resurse locale, fără nici o cheltuială, cu mînă de lucru din gospodărie și cu sprijinul S.M.T.-ului Dorohoi, au și înjghebat un mic atelier și o remiză pentru adăpostirea utilajului brigăzii de tractoare".

Am vizitat împreună cu agronomul șef al stațiunii, tov. ing. Marcel Nemțuc, brigada I-a condusă de Zaharia Gheorghe, la locul de muncă. Insămînțarea porumbului era pe terminate la toate cele 3 gospodării colective din comună pe care le deservește brigada. Tractoriștii se pregăteau de viitoarele munci agricole și îndeosebi pentru prășit. Cultivatoarele purtate cu care este dotată brigada erau gata pregătite pentru a fi montate pe tractoare și a intra în „brazdă".

La sediul brigăzii, unui tractor K.D.—35 i se schimbau segmenții. Șeful brigăzii, tov. Gh. Zaharia care lucra la reparația tractorului ne spuse: „In alte condiții trebuia să aducem tractorul la atelierul stațiunii. Iată că avînd aici, la locul de producție, un mic atelier, economisim timp prețios și bani care s-ar fi irosit cu deplasarea tractorului în stațiune. Ca brigadă permanentizată mai avem și alte avantaje: lucrăm după un itinerar precis de deplasare, nu pierdem timpul bun de lucru cu drumul la locul de producție și înapoi. Deoarece cunoaștem la precizie terenurile gospodăriei colective (lucrăm în comună de cîțiva ani), o parte din tractoare lucrează și noaptea la executarea arăturilor".

Toate acestea au permis brigăzii să facă lucrările de primăvară într-un termen scurt și cu însemnate economii. Planul de producție de 1.034 hantri a și fost îndeplinit, fruntași fiind și în acest an tractoriștii Olaru Gheorghe, Tănase Dumitru și Grunzu Ion. Harnicii tractoriști din această brigadă vor de altfel să depășească în acest an cu mult realizările anului trecut, cînd și-au îndeplinit planul anual în proporție de 131 la sută și au economisit peste 8.000 de kg. de motorină, benzină și ulei, cît și piese de schimb în valoare de aproape 40.000 de lei.

Seara am asistat la o consfătuire de producție la sediul brigăzii, la care luau parte și brigadierii de cîmp ai gospodăriei. Este forma de zi cu zi a legăturii strînse ce s-a statornicit între colectiviști și mecanizatori. In acea seară s-a hotărît, la cererea colectiviștilor, trecerea încă a unui tractor la însămînțat, pentru a se termina cu semănatul porumbului. Pe de altă parte tractoriștii au cerut ca fierarul gospodăriei să le ascută cîteva cuțite de cultivator. Peste cîteva zile începeau prășitul. Cu toții, colectiviști și tractoriști, sînt interesați să depășească în acest an producțiile anului trecut, destul de bune de altfel: peste 2.500 kg. porumb boabe, peste 28.000 kg. sfeclă de zahăr la hectar. Cît privește grîul, care a fost grăpat o dată cu desprimăvărarea cu un cuplu de grape, acum des ca peria și bine dezvoltat, promite rod bogat: după evaluări circa 2.000 kg. la hectar.

I. LEȘEANU

In DOBROGEA *la* SĂCELE

Numele acesta i-a fost dat vechiului sat Periclia din raionul Istria de către oamenii veniți aici cu zeci de ani în urmă din diferite părți ale țării. Schimbîndu-i numele, ei nu au schimbat însă nimic din înfățișarea satului acesta din apropierea lacului Sinoe. Casele și ulițele lui, dealurile și vîlcelele au rămas toate aceleași, după cum aceiași au rămas și oamenii. Nici pămîntul nu a devenit mai roditor, nici cerul mai albastru, nici vîntul de stepă mai puțin aspru, nici soarele mai puțin dogoritor în lunile de vară. Putea oare schimba o situație, simpla schimbare de nume a satului? Nu, firește; numai că acum se spunea: „Mergem la Săcele", nu la Periclia. Dar era același lucru.

Așa a spus cu ani în urmă și Gheorghe Jianu, cînd a plecat de sărăcie din Mehedințiul lui, în Dobrogea, unde știa că va găsi de lucru. „Pămînt destul găsim acolo" a căutat el să convingă și pe alții. Și este drept că a găsit. Cît vezi cu ochii, tot pămîntul bun de muncă, nu ca în satul lui natal, unde oamenii se chinuiau pe o fîșioară lungă-lungă și păzită de două răzoare pline de mărăcini.

Venind în Dobrogea, Gheorghe Jianu a făcut ceea ce făcuseră mai toți cei veniți înaintea lui: s-a băgat argat la moșieri și la alți bogătani. Muncă din zori și pînă în noapte — la cîmp, la vaci, la porci, la oi; muncă de argat, care nu aducea decît boală în oase și revoltă în suflet, căci roadele le lua stăpînul. Hainele peticite nu se puteau ține pe un trup slăbănog. Omul lihnit de foame vedea însă cum moșieri ca Popa îngroșau ceafa și își umpleau hambarul cu grîne și sacii cu bani. Și mai vedea cum copiii moșierului creșteau mari și frumoși, în timp ce ai lui rămîneau gălbejiți, cu burta umflată.

Răsărea pe întinderea lacului Sinoe un soare nespus de frumos, cu sclipiri de diamant; cînta parcă Marea Neagră în nopțile cu furtună, un cîntec cu ecouri îndepărtate, dar toate aceste frumuseți ale firii rămîneau neluate în seamă de omul de la porcii „boierului". Și asemeni valurilor, unduiau vara și lanurile galbene de grîu, dar Gheorghe Jianu nu avea pîine. In fiecare snop, în fiecare spic de grîu era aur pentru moșier, dar Gheorghe Jianu, nu izbutea să pună cîteva sute, ban pe ban, cu toată munca lui. De casă frumoasă nici nu putea fi vorba. De la cocioabă fugise din Mehedințiul lui, la cocioabă venise și aici în Săcele. Ar fi vrut — oh! cît ar fi vrut — să-i poată spune soției sale Ioana: „Avem și noi, femeie, casa noastră și masa noastră". Dar ei nu au avut, și nu puteau avea atunci fericirea aceasta. Sărăcia era greu de clintit din loc.

...Anii au trecut greu, cu încetineală de melc. Așa i s-a părut lui Gheorghe Jianu. S-a înseninat însă zarea: a venit o vreme nouă, vremea cînd pămîntul a trecut în mîinile celor ce-l muncesc. Pentru aceasta însă a luptat și Gheorghe Jianu din Săcele; a luptat în rîndurile celor mai buni — în rîndurile comuniștilor, el însăși a devenit membru de partid. Omul a devenit altul: fără lanțurile asupririi și fără botniță.

In februarie 1950, cînd țăranii muncitori din Săcele au pornit pe drumul cel nou — drumul gospodăriei colective, Gheorghe Jianu a fost printre cei dintîi. Sînt 10 ani de atunci, dar lui i se pare că anii au trecut prea repede. Dar cîte nu s-au întîmplat în Săcele!... Toate cele 2.800 hectare de pămînt de pe raza comunei sînt muncite pentru ei de către colectiviștii de aici. Gospodăria s-a întărit: are 2.000 de oi, 150 capete taurine, 270 scroafe, porci la îngrășat și tineret porcin, peste 2.200.000 lei fond de bază. Pe dealul altădată sterp, se întinde via gospodăriei: 34 hectare; dincolo în spatele grajdurilor model, cresc pe 11 hectare, cireși, pruni, gutui. Livada colectiviștilor din Săcele. Livadă în locuri unde altădată abia găseai un pom să stai la umbră.

Gheorghe Jianu muncește acum la ferma de porcine.

— Il avem om de mare ispravă pe Jianu, spunea cu mîndrie în glas, tov. Gheorghe Blejdea, președintele gospodăriei colective „7 Noiembrie" din Săcele. Ca el mai sînt și Aurică Bîlcă și Ecaterina Ene și mulți alții, bine înțeles...

— De cînd muncește în gospodărie și-a făcut o casă de toată frumusețea; și-a mobilat-o și și-a îndestulat viața cu de toate.

Pîinea amară de pe vremea moșierilor, cocioaba din Mehedinți, ca și cea din Săcele sînt lucruri rămase numai în amintirea lui.

Seara, cînd colectivistul Gheorghe Jianu pleacă de la muncă, are unde merge, are ce mînca, are de ce să se bucure în această viață.

Acum înțelege și el cît de frumos răsare soarele pe întinderea lacului Sinoe și cît de albastru e cerul în zilele de vară, în timp ce lanurile de grîu ale colectiviștilor tălăzuiesc ca și apele Mării Negre.

Dacă îl întrebi acum pe colectivistul Gheorghe Jianu cum merge treaba în gospodărie, el îți răspunde cu cuvinte simple, nemeșteșugite:

— E bine, dar va fi mai bine.

RADU SANDU

Noi ogoare unite

Membrii gospodăriei colective „Ilie Pintilie" din comuna Smeeni, raionul Buzău, au obținut anul trecut recolte sporite la hectar la toate culturile. La ziua-muncă colectiviștilor li s-au împărțit venituri frumoase. Colectivistul Radu V. Gheorghe, de pildă, a primit pentru zilele-muncă efectuate 13.000 lei și cereale în valoare de peste 20.000 lei. Asemenea venituri au obținut și Andrei Teantea, Ion D. Popa și mulți alți colectiviști.

Viața îmbelșugată a colectiviștilor a convins pe tot mai mulți țărani întovărășiți și cu gospodărie individuală să pășească pe drumul belșugului și bunăstării. Numai în cursul ultimelor 3 luni, gospodăria din Smeeni a crescut cu încă 46 de familii. In afara gospodăriei au mai rămas doar 29 familii din sat.

C. BERESCU

★

Realizările dobîndite anul trecut de către membrii gospodăriilor agricole colective „Olga Bancic", „11 Iunie", „Gura Argeșului" și altele din raionul Oltenița, în sporirea producției agricole — vegetale și animale, au convins numeroase familii de țărani întovărășiți din acest raion să pășească cu încredere pe calea belșugului: gospodăria colectivă. Astfel, de la începutul anului și pînă acum cîteva zile s-au înscris în gospodăriile agricole colective existente, pe baza liberului consimțămînt, un număr de peste 5.500 familii de întovărășiți. Tot în această perioadă, în comunele Arpazi, Șoldanu, Radovanu, Greaca, Chiselet și în marginea orașului Oltenița s-au înființat noi gospodării agricole colective care cuprind 1.734 familii cu o suprafață de 3.867 hectare.

TRAIAN BARBALATA

★

Cu fiecare zi ce trece, gospodăria colectivă „I. C. Frimu" din comuna Ivești-Galați, înregistrează noi și noi succese. Aceste rezultate se răsfrîng tot mai mult asupra vieții colectiviștilor. Numeroși colectiviști își construiesc case noi, își cumpără mobilă și aparate de radio, precum și alte obiecte trebuincioase casei.

Văzînd realizările colectiviștilor, cei 480 de întovărășiți din comună s-au hotărît să pășească și ei pe drumul belșugului. Astfel, acum cîteva zile s-a sărbătorit colectivizarea în întregime a comunei Ivești. Noii colectiviști au adus în gospodărie 120 de atelaje și 1.700 ha. de pămînt. Gospodăria din Ivești numără în prezent 900 de familii care lucrează în comun 2.400 ha. de pămînt.

Din scrisorile corespondenților noștri

FANICA CERNAT

★

Acum cîteva zile, 65 de familii de țărani muncitori din satul Păuleasca, comuna Frumoasa, raionul Zimnicea, regiunea București, și-au unit cele 163 de ha. pămînt, formînd o gospodărie agricolă colectivă. Ca președinte a fost ales comunistul Ilie Mitran. Noii colectiviști au dat gospodăriei denumirea de „Cel de-al III-lea Congres al P.M.R.".

De asemenea, au inaugurat o gospodărie colectivă și țăranii muncitori din comuna Găuriciu, același raion. Această gospodărie care a primit numele de „9 Mai", numără 74 de familii și 227 de ha. Ca președinte a fost ales Ilie Petcu unul dintre cei mai destoinici gospodari.

Inaugurarea acestor gospodării colective a fost sărbătorită nu numai de membrii lor, ci și de o bună parte dintre țăranii muncitori din comunele respective și din împrejurimi.

IONEL T. TRIFU

Gospodăria de stat din Tirol, raionul Gătaia, regiunea Timișoara, are un sector viticol bine dezvoltat, iar vinurile produse aici au calități deosebite pentru păstrare și învechire. In fotografie: vedeți „uzina" de vinificare a gospodăriei, o construcție modernă, bine utilată, cu o capacitate de depozitare de 100 de vagoane.

Foto: LUCIAN CURSARU

IN RAIONUL BUZĂU

Cu toate forțele la executarea lucrărilor de întreținere a culturilor

Este de netăgăduit faptul că în ultima vreme țăranii muncitori din raionul Buzău au depus eforturi susținute pentru executarea la vreme a lucrărilor agricole. Drept urmare, ei au reușit să termine însămînțările de primăvară la timp, astfel că ultimele zile ale lunii aprilie i-au găsit semănînd cele din urmă hectare de porumb. Demn de subliniat este că paralel cu efectuarea însămînțărilor, sau după terminarea acestora, multe din unitățile agricole de stat și cooperatiste au trecut la aplicarea lucrărilor de întreținere a culturilor. La gospodăria de stat Stîlpu, bunăoară, i-am găsit zilele trecute pe mecanizatori și muncitori în plin lucru. Realizările lor merită a fi relevate. Astfel, după ce s-a efectuat o lucrare ca sapa rotativă pe cele 25 de ha cultivate cu sfeclă de zahăr s-a executat apoi prima prașilă iar zilele trecute muncitorii gospodăriei prășeau cultura pentru a doua oară, făcînd totodată și răritul. La cultura de floarea-soarelui se aplicase de asemenea o lucrare cu sapa rotativă și se făcuse prima prașilă pe aproape jumătate din suprafața de 50 de ha cultivată cu această plantă. 18 ha fuseseră prășite pînă la 6 mai și la cultura porumbului. In plus de asta, deoarece la porumb și floarea-soarelui s-au ivit atacuri de dăunători, gospodăria a luat imediat măsuri pentru distrugerea acestora.

Tot astfel, la gospodăria de stat Buzău, pînă la 6 mai fusese executată prima prașilă mecanică printre rînduri și manual pe rînd, pe întreaga suprafață de 70 de ha cultivate cu floarea-soarelui și se combătuseră buruienile cu ierbicide pe 20 de ha cu porumb.

Realizări demne de laudă au obținut la lucrările de întreținere a culturilor și o serie de unități cooperatiste ca gospodăriile colective și întovărășirile agricole din comunele Gălbinași, Gherăseni, Ulmeni și Stîlpu, care pînă la 5 mai prășiseră o mare parte din suprafețele cultivate cu sfeclă de zahăr și floarea soarelui (gospodăria colectivă din Gălbinași, de pildă, aplicase prima prașilă pe întreaga suprafață ocupată cu aceste culturi).

Cu toate că gospodăriile agricole de stat și o bună parte a celor colective sînt avansate cu executarea lucrărilor de întreținere a culturilor, trebuie spus însă că în general în raionul Buzău situația nu este încă satisfăcătoare în această privință. Cele 241 de ha cu sfeclă de zahăr, 179 ha cu floarea-soarelui și 172 de ha cu cartofi prășite pînă la 5 mai, reprezintă foarte puțin față de posibilitățile existente.

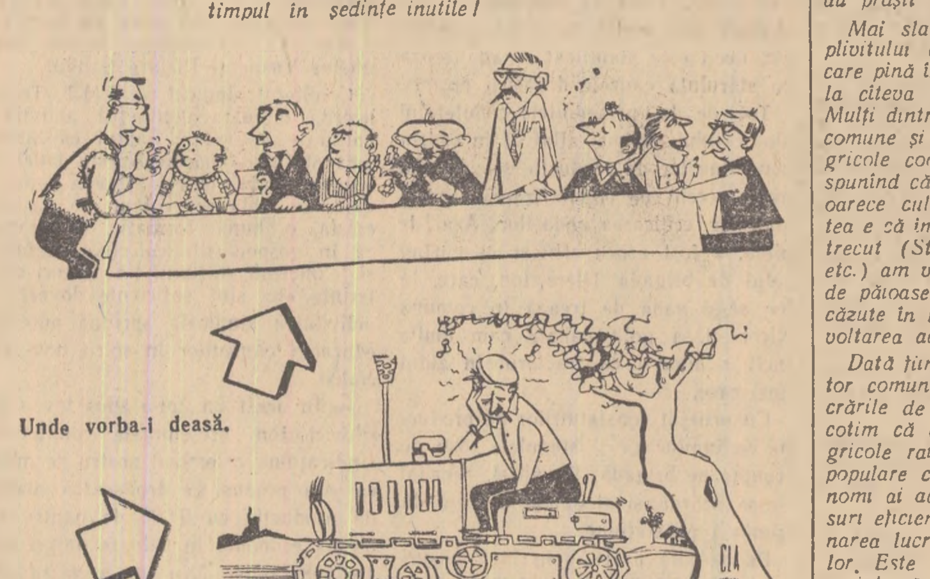
In unele comune se întîrzie, în mod cu totul nejustificat cu prășitul culturilor de sfeclă de zahăr și floarea-soarelui. Este cazul comunelor Bentu (tehnician agronom Crăciun Teodor), Maxenu (tehnician agronom Pălcău Codru), Costești, Vadul Pașii etc., unde întovărășirile agricole deși au însemnate suprafețe cultivate cu floarea-soarelui și sfeclă n-au prășit de loc sau au prășit foarte puțin din acestea.

Mai slab stau lucrurile în privința plivitului cerealelor păioase, lucrare care pînă în zilele trecute abia începuse la cîteva unități agricole din raion. Mulți dintre tehnicienii agronomi de la comune și conducători ai unităților agricole cooperatiste motivează aceasta spunînd că: „nu e nevoie de plivit, deoarece culturile sînt curate". Realitatea e că în raza comunelor pe unde am trecut (Stîlpu, Lipia, Merei, Ulmeni, etc.) am văzut o mulțime de suprafețe de păioase năpădite de buruieni, ploile căzute în ultima vreme favorizînd dezvoltarea acestora.

Dată fiind rămînerea în urmă a multor comune din raionul Buzău cu lucrările de întreținere a culturilor, socotim că este necesar ca organele agricole raionale, precum și sfaturile populare comunale și tehnicienii agronomi ai acestora să ia neîntîrziat măsuri eficiente care să ducă la impulsionarea lucrărilor de îngrijire a culturilor. Este nevoie în primul rînd de o mai bună mobilizare a țăranilor muncitori și de o îndrumare permanentă și cît mai atentă a lor în această importantă acțiune.

V. POMPILIU

Dedicat celor care urmăresc munca pe teren irosind timpul în ședințe inutile!

Desen de N. CLAUDIU

La cultura orezului

ÎNVĂȚÎND DIN EXPERIENȚA ANULUI TRECUT

Practica a demonstrat cu prisosință că în țara noastră există condiții pentru a se obține recolte bogate de orez dacă se aplică pe scară largă metodele agrotehnice înaintate. Printre gospodăriile de stat care anul trecut au cultivat orez pe suprafețe mari este și gospodăria de stat Oltenița. Aci, de pe cele 712 ha cultivate la secția Chirnogi și alte 309 ha nou amenajate la secția Oltenița s-au obținut cîte 2.416 kg la hectar față de 3.180 de kg. planificate.

Analizînd cauzele neîndeplinirii planului trebuie reținut faptul că producția scăzută la hectar s-a datorat în mare măsură temperaturilor dintre 3-5 august (între 8.8°—11°) ca și valului de frig cu temperaturi minime de 2—3° ce a durat 3—4 zile către sfîrșitul lunii septembrie. Ele au făcut ca vegetația orezului să stagneze.

Nu este mai puțin adevărat însă că obținerea unei producții de numai 2.416 kg la hectar a fost influențată și de alte cauze care, dacă ar fi fost evitate, recolta de orez ar fi fost cu mult mai mare.

Din experiența anului trecut, conducerea gospodăriei, ca și maiștrii de cultură și muncitorii permanenți din acest sector au tras învățăminte folositoare pentru acest an.

Inainte de toate, trebuie subliniat că în 1959 la secția Chirnogi unde s-a însămînțat cea mai mare parte a culturii respective, orezul a fost cultivat în terenuri unde nu s-a aplicat nici-un asolament de-a lungul a 5-8 ani; numai pe 150 ha situate la punctul Vidroiu, s-a aplicat o rotație cu culturi prășitoare timp de 2 ani.

Anul acesta, deficiența ce persista de atîția ani a fost aproape înlăturată. La Chirnogi, se vor cultiva numai 160 ha, restul terenului fiind introdus în asolare. In schimb, se vor cultiva cu orez 550 ha la secția Oltenița, unde s-au amenajat noi terenuri pentru orezărie.

O însemnătate deosebită o au la cultura orezului soiurile folosite. Anul trecut, în gospodărie s-au semănat 75 ha cu soiul Allorio Precoce, 356 ha cu soiul Maratelli, 323 ha cu soiul Bellardone, 137 ha cu soiul Pierrot, 102 ha cu soiul Ballila și 102 ha cu soiul Nano Vialone. Experiența a dovedit că soiurile Maratelli și Ballila nu sînt corespunzătoare pentru această gospodărie. Cultivarea lor anul trecut a dus la o scădere simțitoare a producției medii pe gospodărie. Soiul Ballila n-a dat anul trecut decît 1.600 de kg în medie la hectar — orezul respectiv fiind de slabă calitate. In schimb, soiul Bellardone — cu toate condițiile de climă nefavorabile din anul trecut — a dat producții care au variat de la 2.600 kg la 6.500 kg la hectar; totodată, soiul Allorio Precoce a dat producții mulțumitoare între 2.600—3.200 kg la hectar, iar pe unele parcele chiar 4.500 kg la ha.

Ca urmare, conducerea gospodăriei a hotărît ca anul acesta să cultive numai soiurile Bellardone, Allorio Precoce, Pierrot și Nano Vialone.

Sămînța respectivă a fost procurată din vreme și pusă la încolțit, astfel încît îndată ce temperatura apei va permite, se va trece imediat la însămînțat.

Invățăminte folositoare s-au tras din experiența anului trecut și în ce privește regimul de apă la semănatul direct al orezului, ca și în ce privește administrarea unor îngrășăminte.

La semănat, apa a fost menținută în 1959 mai mică decît în ceilalți ani și anume între 4-10 cm. Acolo unde parcelele au fost bine nivelate, s-a menținut chiar numai un fel de mocirlă. Acest lucru a contribuit la o răsărire mult mai rapidă și mai uniformă și deci la o densitate mai mare a plantelor. Și în ce privește menținerea apei în parcele s-au făcut observații prețioase ce vor folosi maiștrilor de cultură în acest an. Astfel, menținerea unui nivel scăzut de apă a dat foarte bune rezultate la orezăria nouă de la secția Oltenița; în orezăria veche de la secția Chirnogi însă, nivelul mic al apei a favorizat dezvoltarea mohorului, fapt ce a îngreunat mult plivitul și a influențat negativ producția obținută.

După cum se știe aplicarea îngrășămintelor are o mare însemnătate pentru obținerea unei bune producții de orez. Anul trecut, din cauza repartizării tîrzii a sulfatului de amoniu, producția a avut de suferit.

— Noi ne-am convins — mi-a spus tov. N. Nicolaescu, inginerul șef al gospodăriei de stat — că este bine să se dea îngrășămintele chimice în două faze și anume: înainte de însămînțare și înainte de înfrățit.

Din experiența anului trecut, gospodăria de stat Oltenița a mai reținut și faptul că una din măsurile obligatorii în vederea obținerii unei producții bune de orez o constituie însămînțatul timpuriu. In acest scop, soiurile tardive trebuie semănate din vreme, de preferință în parcele special amenajate executîndu-se repicatul cel mai tîrziu în jurul datei de 20 iunie.

Cît privește semănatul soiurilor precoce și semiprecoce gospodăria și-a propus ca anul acesta — de altfel ca și anul trecut să nu fie depășită data de 15 mai, dîndu-se cîte 230 de kg de sămînță la hectar. Și anul acesta gospodăria folosește următorul procedeu tehnic de pregătire a seminței: se înmoaie sămînța în apă la o temperatură de 25° timp de 48 de ore, se usucă timp de 48 de ore, se ține din nou în apă la aceeași temperatură timp de 7 ore apoi se zvîntă și se seamănă. Folosind o sămînță astfel pregătită se obține o răsărire rapidă, foarte uniformă, o densitate mare.

— Este sigur, mi-a spus tov. ing. Nicolaescu, că dacă vom folosi din plin învățămintele trase anul trecut, vom reuși ca în acest an nu numai să realizăm planul de producție de 3.600 kg la hectar, dar să-l și depășim.

ION DRINCU

DOUĂ PRIMĂVERI

— Bună dimineața, primăvară.
— Bun găsit făurari ai frumosului.
— Binețe vouă, gingașe trupuri cu petale diafane.
— Miroase a primăvară, spune laconic un trecător căutînd cu privirile semnul primăverii.

Da, a venit primăvară. In dimineața aceasta limpede și liniștită — totul vestește că a venit primăvara. Aici la marginea orașului, unde niciodată nu se schimbă anotimpul, am poposit într-una din aceste dimineți.

Viața a-nceput și-n acest colț din Țara Bîrsei care nu cunoaște încătușarea unui anotimp. Oameni cu mîini aspre, pe care seara îi poți intîlni la cinema, ori în lăcașurile de cultură ale orașului, îngrijesc cu atenția unui medic trupul gingaș al florilor, al acestor bogății care au dus faima și au învins chiar și pe patronii cupolelor de sticlă din Elveția. Deoparte și de alta, sub cupolele de sticlă, florile te primesc zîmbitoare. Privirile lacome nu se mai satură, vrînd să admire într-una acest covor imens în care se întrec nuanțele. „Calla" de un alb imaculat, sau după cum i se mai spune „Floarea miresei", garoafele, aceste flori cîntate de îndrăgostiți te cuceresc cu parfumul lor.

Dar, oamenii nu sînt aici ?

Călăuza, un om în floarea vieții, cu obrajii ca doi bujori ne spune că munca acestor maeștri ai florilor a fost încununată de succes. Ei au realizat planul pe trimestrul I, încă de la 11 martie. Dar au făcut și mai mult. Au stabilit un record, unul care merită toată lauda. Acest record constă în realizarea unui venit de 105 lei pe metru pătrat. In comparație cu venitul trimestrului I al anului trecut, venitul trimestrului I din acest an, a crescut cu 60 la sută. Firește că se pune întrebarea : Cum au obținut acest record ?

Șeful grupului IV Sere al G.A.S.-Codlea, tov. Vasile Vintu, ne explică : „Organizarea muncii în mai bune condițiuni, folosirea mai rațională a suprafețelor, introducerea de noi sortimente, sistemul de alternare a culturilor în așa fel ca serele să nu fie goale niciodată. Astfel s-a ajuns la obținerea a 3 culturi pe an, uneori chiar și 4 (ciclamen, cineraria, hortensii, flori de parc)".

Acum cînd primăvara rîde, aici au înflorit și florile de parc. Centrul horticol Codlea oferă orice floare, satisface pînă și cele mai pretențioase gusturi. Din multe țări ale lumii sosesc scrisori prin care muncitorii sînt felicitați pentru gama de nuanțe și calități. Și încă chiar de la părinții florilor. Ce să-i faci — elevii și-au întrecut profesorii. Dar aici nu este numai un cerc de creație al frumosului, ci și un cerc al prieteniei. Muncitori romîni, germani, maghiari, toți muncesc și se bucură deopotrivă de realizările obținute. Muncă, prietenie, flori. E minunat să muncești și să trăiești aici. Și ce este mai frumos decît să cînți două primăveri. Viața noastră liberă, munca și faptele oamenilor.

PETRE CAPAȚINA
corespondent

De la bunici la nepoți

Arta de a țese în firele covoarelor frumuseți neasemuite se transmite și se desăvîrșește, ca orice artă, din generație în generație. Același lucru îl face și bătrîna Susana Cristea din comuna Lupșa, raionul Cîmpeni, care o învață pe nepoțica sa meșteșugul de a țese covoare romînești cu frumoase motive din regiune.

Foto: AGERPRES

Bibliotecara nu-și face datoria

La biblioteca comunală din comuna Ghidigeni, raionul Tecuci, funcționează ca bibliotecară tovarășa Ichim Maria.

Care este însă activitatea acesteia ? Să intrăm într-o zi în localul bibliotecii și să stăm deoparte să vedem ce se va întîmpla. Iată, au intrat cîțiva elevi de la școala profesională agricolă care funcționează în comună. Au venit să ceară cărți de la bibliotecă. Iți vine să strigi din colțul în care te afli : „Bravo băieți ! Ce minunat lucru să citești, să-ți îmbogățești mintea și sufletul. Totdeauna să fiți prieteni nedespărțiți ai cărții".

Dar ce păcat că nu poți scoate nici un cuvînt. In primul rînd, pentru că stai aici numai ca să asiști. In al doilea rînd pentru că făcînd așa ceva ai deranja-o pe tovarășa Ichim Maria care este absorbită într-o discuție cu prietenele ei. Au vorbit pînă adineaori de ultimul bal, au trecut la filmele săptămînii și s-au avîntat acum într-o discuție despre modă. Una susține că la Tecuci nu se mai poartă rochii sac ci fuste plisate de tergal, alta... Și fiindcă în toiul unei asemenea discuții pasionante au venit cîțiva cititori să-i ceară cărți, bibliotecara noastră s-a supărat foc. „Acum îs ocupată, tovarăși. Ce dracu, nu vedeți. Veniți mîine sau veniți diseară".

Cititorii știu însă că **mîine** sau **diseară**, e destul de greu s-o mai găsească pe bibliotecară. De cîte ori n-au stat ore întregi în fața ușii bibliotecii așteptînd-o să vină la îndatorire. Și au așteptat de multe ori zadarnic.

Despre toate acestea iți pot vorbi cu nemulțumire și țăranii muncitori și muncitorii fabricii de spirt din comună, care nu prea înțeleg de ce se tolerează ca bibliotecara Ichim Maria să ducă o muncă superficială necorespunzătoare.

N. HORINGEANU
corespondent

Ce să citim

Frantisek Hecko : SATUL DE LEMN

Cu cîteva luni în urmă a apărut în traducere romînească un valoros roman al literaturii realist-socialiste slovace intitulat „Satul de lemn". Despre popularitatea lui vorbesc grăitor cele cinci ediții tipărite pînă acum în țara vecină.

Romanul lui Fartisek Hecko ne înfățișează prefacerile socialiste ce au avut loc în viața satului slovac după înfrîngerea fascismului și instaurarea regimului democrat-popular. Deci avem de a face cu un roman despre satul slovac aflat în anii hotărîtori ai trecerii la o agricultură socialistă.

Fiindcă unora dintre cititorii noștri nu le sînt suficient de cunoscute o seamă de particularități ale dezvoltării social-politice a acestei regiuni, trebuie să arătăm că Slovacia a avut o soartă vitregă atît sub tirania seculară austro-ungară cît și în timpul republicii burghezo-democratice. Cu o structură economică și socială mult înapoiată față de cea din regiunile cehe, lipsită de o industrie modernă, Slovacia a devenit în anii puterii burgheziei o completare agricolă a regiunilor cehe industrializate. Pentru surplusul brațelor de muncă, pentru cei care nu aveau pămînt și nici posibilitatea de a găsi de lucru rămînea ca soluție să îngroașe rîndurile emigranților sau să plece în fiecare an la munci sezoniere în străinătate.

După dezmembrarea Cehoslovaciei de către hitleriști, care au cotropit Boemia și Moravia, Slovacia a devenit un stat marionetă clericalo-fascist. Greutățile ultimului război mondial, cruzimea ocupanților, au determinat intensificarea mișcării de rezistență antifascistă, care a culminat cu eroica răscoală națională slovacă începută la 29 august 1944. Răscoala a fost îndreptată împotriva guvernului fascist care împinsese Slovacia în războiul antisovietic și vînduse țara la mezat hitleriștilor.

Acțiunea romanului „Satul de lemn" începe cu perioada anilor 1945. In satul Stodoliște, de curînd eliberat de armatele sovietice, țăranii săraci o duc încă greu. Casele le-au fost distruse de armatele nemțești în retragere, alimente nu prea mai au, pămîntul e puțin și sărac, pietros.

Burghezia satului nu are însă asemenea necazuri. Ea stăpînește cel mai bun pămînt, are hambarele pline, speculează din plin lipsa de alimente ce domnește în țară, și sprijinindu-se pe „partidul democrat" — locul de refugiu al tuturor colaboraționiștilor fasciști care scăpaseră de pedeapsa poporului, încearcă din răsputeri să se opună noilor prefaceri ce se anunță.

Odată cu eliberarea țării, însuflețiți de exemplul și cuvîntul comuniștilor, cei mai înaintați dintre țăranii săraci pornesc să schimbe temeliile nedreptății din acest „sat de lemn", în care oamenii înțepeniseră în prejudecăți și instincte de proprietari. Unii din eroii romanului găsesc de la început adevăratul drum și se angajează de îndată și definitiv în această luptă pentru sfărîmarea vechilor relații din sat. Cîțiva din ei ca bătrînul Peter Puplava și Ondro Oncio plătesc uneori tribut unor metode neprincipiale, dar dragostea lor sinceră pentru socialism rămîne neștearsă.

Ciocnirea dintre forțele lumii vechi și cele ale lumii noi corespunde unui adînc proces de clarificare socială, ce culminează cu zdrobirea partidelor burgheze reacționare care în februarie 1948 încercaseră, cu sprijinul cercurilor imperialiste, o lovitură de stat.

După acest eveniment țăranii muncitori din Stodoliște, care mai păstraseră unele șovăieli, înțeleg pe deplin cine sînt dușmanii lor, și ai orînduirii democrat-populare.

Romancierul ne înfățișează un număr impresionant de personaje, acțiunea romanului se desfășoară pe o perioadă de aproximativ cinci-șase ani. In această uriașă desfășurare de destine urmărim evoluția țăranilor săraci și mijlocași de la spiritul îngust de mic proprietar la recunoașterea necesității de a înființa o cooperativă agricolă, chezășia bunăstării și viitorului stodoliștenilor.

Romanul lui Frantisek Hecko este fără îndoială un viguros document artistic al vieții țăranului slovac, al frămîntărilor pe care le-a trăit acesta într-o perioadă istorică hotărîtoare pentru viitorul său.

La casa de cultură

Zilnic, cînd pînzele serii se lasă peste oraș, clădirea casei de cultură începe să se însuflețească. La etaj, în sala de muzică, repetă orchestra de tamburași, cea de muzică ușoară și instrumentiștii din tînăra și inimoasa formație de fanfară.

Tot la etaj, în camera „de teatru" repetă cercul dramatic. Tinerii muncitori, colectiviști elevi și funcționari, membri ai formațiilor artistice ale casei raionale de cultură Sînnicolaul Mare, repetă pînă seara tîrziu, partituri, scenete, dansuri. Formațiile artistice de amatori ale casei raionale de cultură din orașul Sînnicolaul Mare, regiunea Timișoara, se pregătesc intens pentru cel de-al III-lea concurs regional al echipelor artistice de amatori și pentru faza regională a festivalului de teatru I. L. Caragiale.

Dar să continuăm vizita noastră prin sălile casei raionale de cultură. Iată, fete și băieți, de naționalitate romînă, germană, sîrbă și maghiară, s-au prins laolaltă în hore voinicești, în iureșul jocurilor populare ale naționalităților conlocuitoare.

Te întrebi pe drept cuvînt cum poate fi atît de grăitor un simplu dans ? Iată mișcările pline de viață și prospețime ale lui Iorga Lenuța : atît de sugestiv e dansul „Hora de doi" încît ea izbutește să contureze cu multă finețe prin mimică și gesturi, caracterul unei artiste amatoare, sfioasă dar și plină de viață. Și, fără „odihnă", echipa de dansuri a casei raionale de cultură din orașul Sînnicolaul Mare se pregătește continuu pentru a-și arăta măiestria pentru ca dansurile să fie înțelese fără ajutorul cuvintelor.

Peste 100 ochi privesc la baghetele dirijorilor Gheorghe Andraș și Deatcu Liviu. Apoi, în clipa următoare, melodia se pornește năvalnic, răscolitoare.

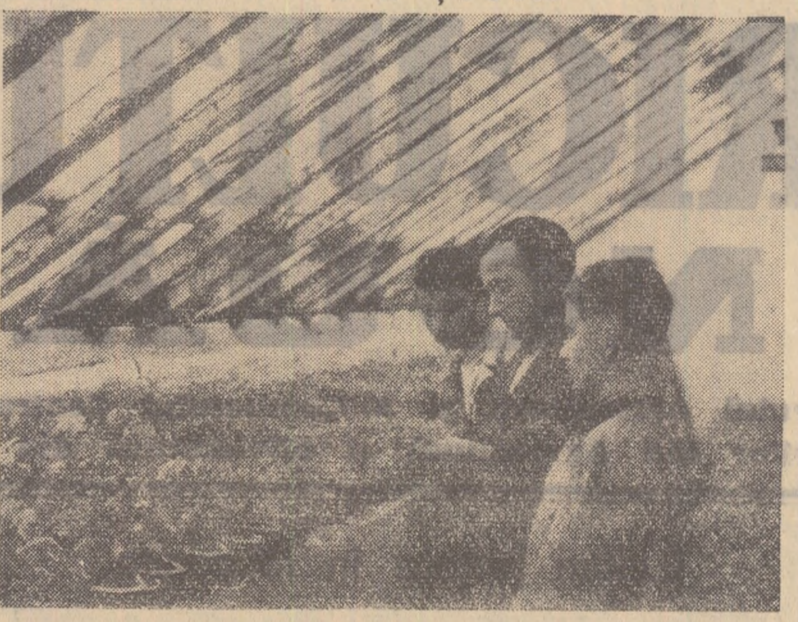
Fiecare corist, tînăr sau vîrstnic, simte alături de umărul său, umărul vecinului și asta îl întărește și fiecare își spune în gînd : „Trebuie să ne prezentăm cu cinste la concurs". Corul din care fac ei parte, a împlinit 100 ani de activitate rodnică și este decorat. Aici întîlnești figuri cunoscute : tînărul muncitor Moldovan Gheorghe, colectiviștii Traian Arcadie în etate de peste 70 ani, Gabor Gheorghe în vîrstă de 60 de ani, Dobra Ana, Vințan Traian, pe învățătorul Martin Ioan.

Dar, parcă numai acestea sînt activitățile care se desfășoară în cadrul casei raionale de cultură ? Ele sînt mai multe și în buna lor desfășurare, colectivul de muncă al casei de cultură primește permanent sprijinul și îndrumarea comitetului raional de partid, al secției de învățămînt și cultură a sfatului popular raional. Acest lucru face ca la casa raională de cultură să-și desfășoare activitatea un cerc literar, două cercuri de cultură generală, un teatru de păpuși care dă reprezentații pentru copii de 2 ori pe lună și un curs de croitorie pentru gospodine.

Aproape săptămînal, echipele artistice de amatori, prezintă pe scena casei de cultură programe artistice.

ION SBIRCIOG
corespondent

În sera școlii

Chiar și în seră se poate ține o lecție improvizată despre producerea și îngrijirea răsadurilor. Elevii Ghionghioș Constantin și Radovan Jiva de la Centrul școlar agricol Ciacova ascultă atenți explicațiile.

Foto: L. CURSARU

VULCANIZATORUL

Vasile Cebuc, vulcanizatorul gospodăriei agricole de stat Dragalina, n-are nimic din măreția plăzmuită a zeului de la care se trage numele meseriei sale. Temperamentul lui Cebuc nu amintește decît prin contrast de spectaculosul fenomen provocat de arderile și presiunile din adîncuri. Mai pe scurt și mai de-a dreptul, vulcanizatorul nu-i un om vulcanic.

— Mama era într-una îngrijorată văzîndu-mă cît sînt de potolit. Mă credea bolnav.

Potolit, acesta-i cuvîntul care i se potrivește lui Vasile Cebuc. Și fiind potolit totdeauna și în toate, Vasile Cebuc nu-i ceea ce se numește, un om interesant.

Intr-o seară, pe la orele 23, cînd în afară de paznic, care sta de veghe, nu mai era nimeni treaz la G.A.S. Dragalina, prin fereastra unei clădiri — singura care se mai păstrează în forma de acum 10—15 ani — răzbatea lumină.

— Acolo-i atelierul de vulcanizat — mi-a spus paznicul, preîntîmpinînd întrebarea ce o bănuia văzîndu-mi privirile îndreptate către fereastra luminată.

A doua zi, stînd de vorbă cu unul și cu altul, am adus vorba de Vasile Cebuc.

— E harnic și cu dragoste de gospodărie, zic eu.

— Cebuc ! Cine o mai fi și Cebuc ăsta ?

— Vulcanizatorul...

— Ah, vulcanizatorul. Vasăzică Cebuc îl cheamă ? Cît e ziua de mare nu iese din atelier și de aceea nu-l cunoaștem după nume. Il știm însă vrednic și-l prețuim.

★

Discut cu paznicul. In afară de director și organizatorul de partid, el e singurul care-l cunoaște bine pe Cebuc.

— Lucrează în gospodărie de nouă ani. Sînt cam vreo 200 de mașini pe roți de cauciuc, așa că de lucru e berechet. De curînd i s-a dat un om să-l ajute și de atunci întîrzie mai rar în atelier : cam de două ori pe săptămînă. Incolo, ce să mai spun. N-am auzit să fi stat vreo mașină din pricina cauciucului. De aceea mulți nici că-l cunosc.

Și mi-a povestit paznicul cum într-o seară de duminică a auzit tropot de cai de-a lungul liniei ferate. Ce se întîmplase. La o secție îndepărtată un tractor rămăsese în pană de cauciuc. Plesnise o cameră. Cum la secție nu exista cameră de rezervă, tractoristul a înșeuat calul și a mers la vulcanizator acasă. Peste o oră erau amîndoi la gospodărie : tractoristul a venit călare, vulcanizatorul cu bicicleta. Cebuc i-a dat tractoristului una din camerele pe care le avea disponibile, dar n-a plecat imediat. A stat să repare camera defectă.

— Să ai o cameră de rezervă în plus nu strică — i-a spus el paznicului. Poate că mîine va fi nevoie de ea și-i păcat să stea tractorul dintr-o pricină atît de mică.

De întîmplarea aceasta, în afară de paznic și tractorist, n-a mai aflat altcineva din gospodărie. Așa-i vulcanizatorul gospodăriei de stat Dragalina : om care nu atrage atenția. Dacă ar fi nevoie ar lucra, socot eu, 24 de ore în șir fără ca el să bage de seamă că și-a făcut mai mult decît datoria. Cînd primește vreo primă, Cebuc e primul și poate singurul care se întreabă : „Oare am muncit chiar atît de bine ?".

FAPT DIVERS

Președintele CONFERENȚIAR

Despre Florea Fîntînă, președintele gospodăriei agricole colective din comuna Maglavit, am mai scris și cu alt prilej. Arătam atunci cum l-am cunoscut pe președintele acesta destoinic de gospodărie colectivă milionară de prin părțile Calafatului și am scris despre succesele frumoase ale gospodăriei pe care o conduce. De aceea, în însemnările de față mi-am propus să scriu nu despre Florea Fîntînă, conducătorul harnic al gospodăriei din Maglavit, ci despre președintele care ține conferințe. Dar despre ce este vorba ?

Nu de mult, pe cînd mă aflam la el în colectivă, muncile de primăvară erau în toi. Spre seară cînd oamenii s-au întors de la muncile cîmpului, printre ei se afla și președintele. La intrare, în curtea gospodăriei, l-a întîmpinat colectivistul care în acea zi era de „serviciu" la telefon.

— Tovarășe Fîntînă, mai adineauri ai fost chemat la telefon de Craiova. Tovarășul ăla de la celălalt capăt al firului spunea că-i de la facultatea de agronomie. E vorba după cîte am înțeles eu despre o conferință. Da' fi pe-aici, pe lîngă telefon, că o să te mai cheme, mai spuse „telefonistul".

N-a trecut multă vreme de la această discuție și un zbîrnîit prelung al telefonului vestea că chemarea telefonică era interurbană. Am ascultat și eu discuția.

— Da, aici Florea Fîntînă, președintele colectivei din Maglavit... Să-mi pregătesc o conferință despre dezvoltarea multilaterală a gospodăriei colective? Pentru cursurile speciale cu cadrele de conducere din gospodăriile colective care se țin pe lîngă Institutul agronomic din Craiova? Bine, tovarășe. Am s-o pregătesc. Spuneți să fie cu exemple din gospodăria noastră?... Da, da, bine. Dar cînd să fiu prezent la Craiova? Aha, atunci aștept un nou telefon...

...In acea seară, tîrziu de tot, cine ar fi trecut prin fața casei lui Florea Fîntînă ar fi văzut raze de lumină ce se revărsau în uliță prin ferestrele ca perdeluțe brodate. La masa lui de lucru, președintele colectivei din Maglavit pregătea conferința. Exemple avea destule că doar gospodăria a cărui președinte este, are berechet.

...Un fapt divers. Un președinte de gospodărie colectivă conferențiar. In vremurile noastre noi un astfel de fapt nu-i de mirare.

GH. BACIU

Răspundem cititorilor

Nu de mult la redacție a sosit o scrisoare în care un grup de țărani întovărășiți din satul Vlădnicele, comuna Stănița, raionul Roman, ne cer să le răspundem la cîteva întrebări legate de unele probleme discutate în cadrul cursurilor agrozootehnice din iarnă.

Publicăm mai jos răspunsurile la întrebările primite.

DE CE FACE PORUMBUL TĂCIUNE ?

Tăciunele porumbului este o boală cauzată de niște ciuperci. Sporii acestor ciuperci care se găsesc în pămînt pătrund în plantă pe care o infectează provocînd boala.

In țara noastră cel mai răspîndit este tăciunele comun (cu pungi) produs de ciuperca numită Ustilago Zeae, apoi tăciunele știuletelui și paniculului (spicului), produs de ciuperca Sorosporium holci-sorghi. Tăciunele comun al porumbului atacă toate organele tinere ale plantei în creștere și se cunoaște după pungile (galele) care apar pe tulpini, frunze, știuleți, panicul și alte organe ale plantei. Forma și mărimea pungilor sînt foarte diferite, de la mărimea unui bob de mazăre (pe frunze mai ales) pînă la 10 cm. și mai mult (la știuleți). In locul unde s-a produs infecția apar la început umflături cărnoase, care au aspectul unor pungi, (gale) de culoare verzuie, care cu timpul devin albe. In interior, aceste umflături au un aspect buretos în care se întretaie niște firișoare negricioase. Mai tîrziu, conținutul acestor umflături se transformă într-un praf negru, care nu este altceva decît sporii ciupercii. Cînd galele au ajuns la maturitate, ele crapă și pun în libertate sporii. Aceștia cad pe pămînt sau sînt împrăștiați de vînt pe plantele vecine. Sporii se pot păstra vii în pămînt pînă la 5 ani, fiind capabili să infecteze porumbul care se cultivă pe același loc.

Infectarea plantelor se face prin pătrunderea sporilor prin rănile produse de insecte, de grindină, de unelte la întreținerea culturilor (la prășit), prin ruperea vîrfului plantelor etc.

Plantele atacate suferă, se dezvoltă mai greu, iar producția este mai mică. In cazul cînd este atacat știuletele, producția este complet distrusă.

Tăciunele comun poate provoca unele anomalii ca : sfîșierea tecilor frunzelor, inflorescențe femeiești în interiorul paniculului (cînd apar boabe pe spic), inflorescențe femeiești în zona rădăcinilor adventive etc.

Pagubele produse de această ciupercă în lanuri este de 2–5%, ajungînd uneori pînă la 20%.

Tăciunele știuletelui și paniculului, mai puțin răspîndit la noi, se confundă cu primul. După cum arată și numele, acesta atacă numai cele 2 inflorescențe, total sau parțial. Inflorescențele se transformă pînă la urmă într-o masă negricioasă de spori. Ca și în cazul tăciunelui comun, infectarea se produce prin sporii rămași în pămînt.

CUM SE EXPLICA FAPTUL CA UNEORI ȘI CÎTE UN SPIC (PANICUL) DE PORUMB FACE BOABE, INTRUCÎT ESTE ȘTIUT CĂ PANICULUL ESTE FLOARE BĂRBĂTEASCĂ ?

Apariția boabelor de porumb în panicul este un fenomen anormal. Explicația constă în faptul că la începutul formării lor florile nu sînt diferențiate și în condiții normale de vegetație se dezvoltă flori bărbătești în panicul și femeiești în știulete. In condiții anormale însă, datorită unor factori externi, cum ar fi de exemplu : atacul de tăciune, loviri etc., se produce un dezechilibru în plantă, în urma căruia se dezvoltă flori femeiești în panicul, capabile să fie fecundate, și să facă boabe, sau flori bărbătești pe știulete care dau polen.

DE CE PORUMBUL FACE VIERMI ÎN TULPINĂ ȘI CHIAR ÎN ȘTIULEȚI ÎNAINTE DE RECOLTARE ? VIERMII GĂURESC TULPINA ȘI DIN ACEASTĂ PRICINĂ VÎNTUL O RUPE.

Viermele care găurește tulpina porumbului, este sfredelitorul porumbului, unul dintre principalii dușmani ai acestuia. El este larva (omida) fluturelui numit în știință Pyrausta nubilalis. In timpul verii, fluturele depune ouăle în partea de jos a frunzelor. Larvele care ies din ouă se hrănesc la început cu frunze, apoi pătrund în interiorul tulpinei, unde sapă galerii în măduvă pe toată lungimea tulpinei ; din loc în loc fac găuri la suprafața acesteia, prin care se scurge rumegușul provenit din roaderea măduvei. Știuleții sînt de asemenea atacați. Aceștia nu se mai dezvoltă normal și mucegăiesc.

Intr-un lan atacat de sfredelitorul porumbului, paniculele, știuleții și tulpinele se frîng cu ușurință sub influența vîntului și ploilor.

Sfredelitorul porumbului își petrece iarna în cocean unde primăvara se transformă în nimfă și apoi, pe la începutul verii, în fluture, cînd acesta începe să-și depună ouăle. Un fluture depune pînă la 15 ouă. Sfredelitorul porumbului mai atacă și alte plante ca : sorgul, cînepa, hameiul etc.

CARE SÎNT MIJLOACELE DE COMBATERE ÎMPOTRIVA TĂCIUNELUI PORUMBULUI ȘI A VIERMELUI TULPINEI ȘI ȘTIULETELUI ?

Combaterea tăciunelui se poate face prin mai multe mijloace. Plantele atacate trebuie distruse în întregime prin ardere, sau îngropate la mare adîncime, mai înainte ca galele să fi ajuns la maturitate. De asemenea este necesar ca resturile rămase de la recoltarea pe cîmp să fie arse. Arăturile adînci (peste 25 cm.) sînt de asemenea foarte eficace în combaterea tăciunelui, deoarece îngroapă sporii la adîncime. Trebuie avut grijă să nu se producă răni plantelor în timpul lucrărilor de întreținere. Să se evite pe cît este cu putință cultura porumbului după porumb și să se folosească soiuri rezistente la tăciune.

Rezultate bune pentru combaterea celor două feluri de tăciune se obțin și în cazul tratării boabelor cu diferite preparate chimice.

Pentru combaterea sfredelitorului porumbului se recomandă să se taie strujenii cît mai de jos. O dată aduși în gospodărie aceștia trebuie dați la vite sau arși. Este necesar de asemenea ca toate resturile de porumb din gospodărie să fie arse pînă la începutul lunii mai, îndeosebi ciocălăii rămași la dezghiocat, ca și strujenii care în timpul iernii au servit la adăposturi, acoperiri de saivane, pătule etc. Să nu rămînă în gospodărie resturi de porumb masive. De asemenea trebuie arse, după ce au fost adunate, resturile de porumb de pe cîmp rămase peste iarnă deoarece în ele iernează viermele. Și însfîrșit este recomandabil să nu se cultive porumb după porumb.

Au predat mieii contractați

Gospodăria agricolă colectivă „Progresul" din comuna Făcăeni, raionul Fetești, a contractat cu întreprinderea de stat O.R.A.C.A Fetești, 760 de miei.

De curînd, ei au și predat 514 miei în greutate totală de 5.505 kg. In medie au revenit 10,600 kg pe cap de miel.

S-au realizat însă și miei în greutate de 16 kg fiecare, aceasta datorită îngrijirilor date oilor în timpul fătărilor, cît și de la fătare pînă la predarea mieilor.

In tranșa a doua vor fi predați și restul de 260 miei clasați pentru valorificare. In afară de cei contractați vor mai fi valorificați prin comerțul de stat încă 150 de miei. Restul de 640 mioare produse anul acesta vor fi oprite pentru reproducție.

Pentru mieii predați conform contractului și peste contract, colectiviștii vor primi suma de 44.110 lei.

FRÎNCU CONSTANTIN
corespondent

Din munca sindicală în unitățile agricole

Comitetul sindicatului luptă pentru indici superiori de folosire a mașinilor

In ultimii ani, mecanizatorii de la S.M.T. Tecuci au desfășurat o muncă rodnică în unitățile agricole deservite, fapt care le-a atras laude.

Anul trecut, de exemplu, în cele 41 de gospodării colective și 28 de întovărășiri agricole cu care au încheiat contracte de lucrări, ei au executat 55.404 hantri în loc de 39.630 de hantri planificați. Față de 6.808.288 lei cît se prevăzuse în plan drept cheltuieli de producție, cele 17 brigăzi ale stațiunii au cheltuit numai 4.763.074 lei — realizînd o economie de 2.045.214 lei. Prețul de cost al hantrului a fost redus de la 129,23 lei la 85,97 lei.

Succesele acestea sînt rezultatul ridicării calificării profesionale a muncitorilor și a organizării minuțioase a muncii în brigăzi. Atît de ridicarea calificării cît și de buna organizare a muncii s-a ocupat îndeaproape sindicatul stațiunii. Grupele sindicale sînt ajutate permanent de către tovarășii din comitetul sindicatului să contribuie la aplicarea celor mai bune metode de lucru, la popularizarea fruntașilor, la lichidarea lipsurilor ce survin uneori în muncă.

In primăvara acestui an, de exemplu, S.M.T. Tecuci va trebui să execute 26.827 de hantri.

Cum anume a procedat comitetul sindicatului pentru a ridica întrecerea socialistă la nivelul unei puternice pîrghii în munca de fiecare zi ?

— Am alcătuit un plan concret de muncă — mi-a spus tov. Chirilovici Ion, șef de brigadă și președintele comitetului sindicatului stațiunii. Am prevăzut în acest plan ca la fiecare două săptămîni, cîte unul din cei unsprezece membri ai comitetului să ia parte la cîte o consfătuire de producție la brigăzi. Aceste consfătuiri sînt axate pe cele mai importante probleme pe care le ridică munca tractoriștilor — atît în ce privește condițiile de lucru și de trai, cît și desfășurarea muncii propriu zise în teren. La fiecare consfătuire de producție pontatorul alimentator prezintă realizările fiecărui tractorist în ultima decadă ca și situația consumului de carburanți. Cînd se constată că s-a cheltuit mai multă motorină, benzină etc, decît este planificat se analizează cu stăruință cauzele depășirii normei.

Tot de la președintele comitetului sindicatului am mai aflat că în cadrul consfătuirilor de producție se pune un mare accent pe popularizarea fruntașilor și criticarea codașilor. Așa, de pildă, a fost aspru criticat de curînd șeful de brigadă Titere Ion, care, în loc să-și vadă de treabă în comuna Nicorești, a golit pahare cam multe încît a nimerit cu tractorul în zidul unei case.

Cu prilejul consfătuirilor de producție se înmînează și stegulețe roșii de fruntaș pe brigadă. De altfel, decadal — se acordă și stegulețe de brigadă fruntașă pe stațiune.

Pe de altă parte, s-au luat măsuri ca la fiecare brigadă să se țină în vagonul de cîmp, grafice ale planului de producție pe campanii agricole pentru fiecare mecanizator în parte. Cînd e nevoie, la consfătuirile de producție ale grupelor sindicale sînt invitați și tovarășii din conducerea unităților agricole cooperatiste deservite.

Datorită bunei organizări a muncii și participării cu însuflețire a mecanizatorilor la întrecerea pentru titlul de cel mai bun tractorist pe stațiune, aproape fiecare mecanizator își depășește zilnic norma. Nu e de mirare că pînă către mijlocul lunii aprilie, S.M.T. Tecuci realizase peste 60 la sută din sarcina de plan a campaniei de primăvară — cele mai bune realizări fiind obținute pînă acum de brigăzile a 6-a și a 7-a conduse de tov. Burghelea Vasile și Pîslaru Sandu.

Comitetul sindical al S.M.T. Tecuci acordă o mare atenție și activității culturale de masă. Faptul că biblioteca stațiunii cuprinde peste 1.400 de volume — la fiecare brigadă repartizîndu-se biblioteci volante — că aici există o bună formație de teatru, că în gospodăriile colective inginerii și tehnicienii stațiunii țin deseori conferințe etc. sînt suficiente dovezi că activitatea sindicală sprijină puternic educarea oamenilor în spirit nou, socialist.

— In acest an, mi-a spus tov. Chirilovici Ion, președintele comitetului sindicatului, colectivul nostru de muncă și-a propus să depășească planul de producție cu 9.000 de hantri, să obțină economii în valoare de cel puțin 208.000 lei. Nu sînt angajamente ușoare. Dar noi sîntem convinși că le vom realiza.

AL. RAICU

Munca în comun aduce mari foloase întovărăşiţilor

Intovărăşirea „Octombrie Roşu" din comuna Călugăra, regiunea Bacău, numără în prezent peste 400 de familii. Datorită hărniciei şi străduinţei lor de a aplica în practică metodele avansate de muncă, întovărăşiţii au reuşit să smulgă pămîntului recolte din ce în ce mai mari. In anul 1959, de exemplu, ei au realizat o producţie medie de 1.648 kg. grîu la ha., 2.740 kg. porumb boabe şi 31.940 kg. sfeclă de zahăr la ha. Aceasta înseamnă o recoltă mai mare cu 780 kg. la grîu, 1.040 kg. la porumb şi 15.000 kg. la sfeclă de zahăr la hectar faţă de cea realizată de către ţăranii muncitori cu gospodării individuale din comună.

Care este „secretul" obţinerii acestor recolte bogate?

Intovărăşiţii lucrează tot terenul în comun, făcînd posibilă astfel folosirea maşinilor S.M.T.-ului care execută lucrări la timp şi la un înalt nivel agrotehnic. Ei pot aplica astfel rotaţia culturilor şi folosirea seminţelor de soi, pot executa la timp şi bine toate lucrările agrotehnice cerute de fiecare cultură. In anul trecut, de exemplu, pe cele 94 de ha. însămînţate cu porumb, întovărăşiţii au folosit numai sămînţă hibridă. La sfecla de zahăr, ei au aplicat 4 praşile, iar pe anumite suprafeţe, unde a fost nevoie, 5 praşile.

Ca urmare a efectuării lucrărilor la timp, la cultura sfeclei de zahăr întovărăşiţii au obţinut o recoltă bună la ha: 31.940 kg. ceea ce le-a adus un venit bănesc de peste 10.000 lei la ha. Pentru rezultatele bune obţinute în cultura sfeclei de zahăr, întovărăşirea a primit, ca unitate fruntaşă pe ţară, medalia de bronz şi diploma de onoare din partea Ministerului Agriculturii.

Rezultatele bune obţinute în anul trecut i-a făcut pe întovărăşiţi ca în acest an să cultive 40 de ha. cu sfeclă de zahăr, faţă de 10 ha. cîte au fost cultivate în 1959. Insămînţată la timp sfecla a şi început să răsară. Pentru a obţine recolte şi mai bogate de sfeclă de zahăr la ha., ei au folosit în acest an şi îngrăşăminte chimice — cîte 200 kg. superfosfat şi 100 kg. azotat de amoniu la ha., pe care le-au administrat odată cu cultivaţia terenului.

Atît pentru porumb, cît şi pentru sfecla de zahăr, terenul a fost arat adînc din toamnă cu tractorul. De curînd, întovărăşiţii au terminat de însămînţat porumbul pe cele 140 ha. Semănatul l-au făcut cu maşinile S.M.T.-ului şi o parte cu maşinile proprii trase de animale.

Şi la cultura grîului, întovărăşiţii din Călugăra fac lucrările în comun. Intovărăşirea asigură membrilor ei mari venituri. Tov. Rostolache, de pildă, a avut ca venituri anul trecut, de pe suprafaţa de 1 ha, cît are înscrisă la întovărăşire (aceasta este toată suprafaţa ce o posedă) 240 kg zahăr şi 6.400 lei din cultura sfeclei de zahăr şi 1.350 kg. porumb boabe. Care ţăran muncitor poate realiza la 1 ha. asemenea venit lucrînd individual?

Intovărăşiţii din Călugăra sînt hotărîţi să obţină în acest an recolte şi mai mari decît cele realizate în 1959.

Ing. EMIL LEMNARU
din Direcţia Propagandă şi Presă
din Ministerul Agriculturii

Dezvoltă ferma de păsări

Colectiviştii din comuna Borduşani, raionul Feteşti, regiunea Constanţa, au prevăzut în planul de producţie pe acest an ca ferma de păsări a gospodăriei să crească cu un număr de 10.133 găini.

Pentru îndeplinirea sarcinilor de plan, colectiviştii de aici au cumpărat 4 incubatoare cu o capacitate de 600 ouă fiecare şi au confecţionat în atelierele proprii alte 6 incubatoare, tot cu o capacitate de 600 ouă fiecare. Cu cele 10 incubatoare se scot cîte 6.000 de pui într-o serie.

Colectiviştii mai au în plan să crească 464 de gîşte şi 410 raţe.

De păsări şi incubatoare se îngrijesc colectivistele Frusina Belciu şi Floarea G. Marin, care au fost şcolarizate în acest scop.

Colectiviştii din Borduşani vor da pui şi altor gospodării colective care nu au incubatoare.

F. CONSTANTIN
corespondent

Pentru o producţie de 6.000 kg porumb boabe la hectar

Gospodăria colectivă „Zorile Roşii" din comuna Roşiori, raionul Oradea, a reuşit să încheie fiecare an de existenţă cu sporuri de producţie la ha din ce în ce mai mari. Aceasta se datoreşte experienţei dobîndite an de an şi aplicării celor mai noi şi avansate metode de muncă. In 1958, de pildă, ei au recoltat cîte 3.007 kg porumb boabe la ha iar în anul trecut cîte 5.069 kg. Un salt considerabil de producţie pe care-l datoresc însuşirii învăţămintelor anilor precedenţi şi că nu se abat de la regulile agrotehnice recomandate pentru cultura porumbului.

Acest lucru îl întăreşte, de altfel şi tov. Alexandru Szabo, agronomul şi preşedintele gospodăriei colective care spune:

— Sporirea producţiei de porumb la ha a fost posibilă în gospodăria noastră, datorită însămînţării porumbului într-un teren bine pregătit şi fertilizat, asigurării unei densităţi de peste 31.000 fire la ha dar mai cu seamă executării lucrărilor de întreţinere la timpul cerut de plante, de cîte ori era nevoie şi de bună calitate.

In anul trecut, de exemplu, colectiviştii de aici au început lucrările de întreţinere imediat după însămînţare, semănatul s-a făcut cu sapa în cuiburi dispuse în pătrat la 80/80 cm) prin executarea unei grăpări uşoare cu grapa cu colţi scurţi. La cîteva zile s-a grăpat din nou cu o grapă grea pentru a sparge crusta ce se formase în urma ploilor ce au căzut. Apoi s-au efectuat 4 praşile pe ambele rînduri cu prăşitoarea trasă de cal şi 2 praşile manuale pe rînd. Prima praşilă s-a dat după răsărire cînd porumbul a avut 2—3 frunze. Pe rînd s-a prăşit manual, făcîndu-se totodată şi răritul. La fiecare cuib s-au lăsat cîte două fire din cele mai bine dezvoltate. Golurile au fost completate cu fire luate cu pămînt cu tot de la cuiburile unde au răsărit mai multe. A doua praşilă a urmat la 10 zile. De data asta lucrarea s-a executat de-a curmezişul primei praşile. După alte 15 zile s-a făcut cea de a treia praşilă cu prăşitoare pe direcţia primei praşile. Aceasta a fost urmată manual pe rînd executîndu-se totodată şi copilitul acolo unde a fost cazul. A urmat apoi un timp mai secetos. Pe la sfîrşitul lunii iulie şi începutul lunii august porumbul a început să tînjească. Văzînd aceasta, colectiviştii au prăşit pentru a patra oară.

Prăşind porumbul de 4 ori solul a fost ţinut mereu afînat, împiedicînd astfel evaporarea apei din sol, ceea ce a dat posibilitate plantelor să se dezvolte mult şi să lege bine. Efortul colectiviştilor a fost din plin răsplătit. Ei au cules cîte 5.069 kg porumb boabe la ha.

Pentru acest an colectiviştii din Roşiori şi-au propus în planul de producţie să realizeze o producţie medie de 6.000 kg porumb boabe la ha. Iarăşi un salt destul de însemnat pe care sînt hotărîţi să-l obţină.

In acest scop colectiviştii au însămînţat porumbul la începutul celei de a doua decade a lunii aprilie, într-un teren tot aşa de bine pregătit şi fertilizat ca şi în anul trecut. După însămînţare au grăpat uşor imediat întreaga suprafaţă, iar după 14 zile au repetat lucrarea cu grape mai grele pentru a sparge crusta care se formase în urma ploilor căzute. Acum colectiviştii execută prima praşilă din cele patru propuse. In plus, ei şi-au procurat cîte 40 kg superfosfat şi 40 kg azotat de amoniu pentru fiecare hectar însămînţat pe care le vor administra la cuib o dată cu praşila doua. Pe lîngă aceasta, ei vor aplica şi polenizarea artificială suplimentară.

Cointeresaţi direct în sporirea producţiei la ha — s-a introdus retribuirea suplimentară — colectiviştii din Roşiori vor munci în aşa fel încît să realizeze negreşit producţia propusă.

V. CAZACU

Membrii gospodăriei agricole colective din Nicoreşti, regiunea Galaţi, acordă o mare atenţie sănătăţii animalelor. In fotografie: medicul veterinar Ganea Gh., membru al brigăzii cultural ştiinţifice, împreună cu medicul veterinar de circumscripţie Cocănean Constantin, făcînd vizita medicală unei vaci.

Foto: M. IVANCIU

NUNTA ORFANEI

E încă întuneric. Uliţele largi şi drepte ale satului sînt pustii. Cocoşii n-au apucat încă să bată din aripi, glasurile lor răguşite n-au vestit încă ivirea zorilor. Ogrăzile sînt liniştite, vacile rumegă la iesle, cîinii s-au făcut covrig, în culcuşurile lor de paie. Satul doarme adînc, sub pătura neagră a nopţii, cel mai dulce somn, somnul dinspre ziuă...

Numai undeva, se aud cîntece de lăutari. Apoi, deodată, un chiot izbucnit dintr-un piept tînăr de flăcău face să se cutremure uliţele liniştite:

— U-iu-iu-iuuu!

O căruţă cu clopoţei, încărcată de flăcăi şi fete, trece în goană prin sat. Fetele cîntă, flăcăii chiuie, caii, doi armăsari negri, cei mai buni cai ai colectivei din Mărculeşti, muşcă zăbalele, scuturînd agitaţi zurgălăii împodobiţi cu panglici colorate.

— U-iu-iu-iuuu!

Strigătul de voie bună al flăcăului se aude pînă în cealaltă margine de sat, căruţa trasă de armăsarii negri trece de pe o uliţă pe alta, amintind tuturor celor ce mai stau încă în aşternuturile calde, că azi e nuntă în sat, nunta Mărioarei Roman, prima nuntă în casa colectivistei Filofteia Roman

— U-iu-iu-iuuu!

Căruţa cu zurgălăi se opreşte în poarta Mărioarei, odrasla cea mică a ţaţei Filofteia. Imbujorată, stingace şi sfioasă ca orice mireasă, Mărioara iese în întîmpinarea alaiului. Din căruţă sare jos mirele, un flăcău voinic, oacheş. De ce l-a îndrăgit Mărioara, fetişcana asta bălaie şi rumenă, pe Luca, tractoristul înalt şi oacheş? Poate fiindcă e unul din cei mai harnici flăcăi ai S.M.T.-ului? Poate...

Mărioara, odrasla cea mică a ţaţei Filofteia şi una din harnicele fiice ale colectivei din Mărculeşti, îşi îmbrăţişează mirele, apoi îşi pofteşte oaspeţii în casă. Lăutarii încep să cînte, ţaţa Filofteia împreună cu alte femei se ivesc dinspre cuptoare cu tăvile încărcate de pui rumeniţi, scoşi de la frigare, o ploscă pîntecoasă trece în rîndul nuntaşilor din mînă în mînă, flăcăii cinstesc şi, cît ai clipi, cizmele încep să frămînte pămîntul într-o săltăreaţă sîrbă din Bărăgan.

Ţaţa Filofteia n-a avut în viaţă prea multe bucurii. Singura bucurie a ei a fost poate atunci cînd, fetişcană ca şi Mărioara ei azi, a îmbrăcat rochia de mireasă, alături de Ionică Roman, flăcău cinstit şi vrednic din Mărculeşti. Pe urmă au venit copiii, au urmat griji şi nevoi. In '40, pe Ionică i l-au luat pe front. A plecat şi a lăsat-o singură, cu doi copii, într-o gospodărie săracă. Ţaţa Filofteia l-a tot aşteptat, cu ochii veşnic secaţi de lacrimi. Dar Ionică nu s-a mai întors. In locul lui a sosit la primărie un act de deces... Multe zile amare au mai trecut de atunci...

Dar au venit şi zile de lumină, de bucurii...

In 1950, a luat fiinţă în Mărculeşti gospodăria agricolă colectivă „Drumul Păcii". Văduva de război, Filofteia Roman a intrat printre primii. Inceputul a fost greu. Gospodăria luase fiinţă doar cu 49 de familii şi cu cîteva animale, oamenii nu prea se îndesau la treabă; Filofteia Roman, alături de comunişti, muncea din răsputeri, cu tragere de inimă, cu spirit de răspundere. An de an colectiva s-a dezvoltat, numărul membrilor a crescut, avutul obştesc de asemenea; şi odată cu întărirea şi dezvoltarea gospodăriei s-a schimbat şi viaţa văduvei de război Filofteia Roman şi a celor doi copii ai ei. Costel, fiul mai mare, a intrat la liceul din Călăraşi, apoi la şcoala militară de la Constanţa. Azi e ofiţer de marină.

Mărioara a mers să lucreze cu maică-sa în gospodărie. A lucrat chiar în echipa condusă de ţaţa Filofteia. Impreună, n-au avut niciodată mai puţin de 500 zile muncă într-un an. Şi-au refăcut gospodăria, casa... Şi iată azi, fata orfană a cărei viaţă a luat un făgaş nou, luminos, îşi primeşte oaspeţii la nuntă.

Trebuie spus că Mărioara, blondina asta de 20 de ani, cu obrajii rumeni şi ochii albaştri, visători, are noroc de una din cele mai frumoase nunţi din cîte a văzut satul.

Inchipuiţi-vă cît s-a dezvoltat în cei zece ani de existenţă gospodăria colectivă „Drumul păcii". Mărioara are norocul de una din cele mai frumoase nunţi, fiindcă lucrează azi într-o gospodărie colectivă milionară în care a intrat tot satul şi care a obţinut anul trecut recolte medii de peste 2.000 kg. la hectarul de grîu şi peste 3.000 kg. boabe la hectarul de porumb; o gospodărie care a împărţit anul trecut, socotit în bani şi produse, peste 30 de lei la ziua-muncă. Ori, dacă ne gîndim că Mărioara a lucrat singură aproape 200 de zile muncă, vedem că odrasla cea mică a colectivistei Filofteia Roman e nu numai o mireasă frumoasă, dar şi bogată. Ea, împreună cu mirele ei, ar putea să-şi facă, dacă ar dori, încă din primul an al căsniciei, casă nouă.

...In curtea ţaţei Filofteia se petrece. Arcuşurile aleargă îndirjite pe strune, cizmele flăcăilor frămîntă pămîntul în săltăreţele jocuri ale Bărăganului, plosca pîntecoasă trece din mînă în mînă... Fericită şi sfioasă, ca orice mireasă, Mărioara zîmbeşte către mire, către nuntaşi, către lume, către viitor... Mîine în zori, odrasla cea mică a ţaţei Filofteia îşi va lua zborul de la cuib.

STELA NEAGU

In sectorul porcin al G. A. S. Dîlga

La gospodăria de stat Dîlga, regiunea Bucureşti, se creşte anul acesta un mare număr de porci. Iată o parte din porcii scoşi într-unul din padocuri.

Foto: M. IVANCIU

ŞTIINŢA IN SPRIJINUL PRODUCŢIEI

Folosirea îngrăşămintelor în cultura viţei portaltoi

Una din multiplele probleme de cercetare strîns legate de producţie, urmărite de staţiunea noastră este găsirea celor mai potrivite măsuri pentru mărirea şi îmbunătăţirea producţiei în plantaţiile de portaltoi. Printre aceste măsuri un loc de frunte îl ocupă şi aplicarea cît mai corectă a îngrăşămintelor.

In scopul rezolvării problemei sistemului de îngrăşare a plantaţiilor de viţe portaltoi, au fost organizate între anii 1950-1959 în cadrul staţiunii, o serie de experienţe. Prin acestea s-a urmărit pe de o parte stabilirea dozei de îngrăşăminte organice necesare şi a raportului cel mai favorabil dintre azot fosfor şi potasiu, iar pe de alta, determinarea perioadelor optime de administrare a îngrăşămintelor în sol în vederea măririi producţiei de butaşi la hectar.

Ingrăşămintele organice au fost administrate primăvara, pe mijlocul intervalelor dintre rînduri, la adîncimea de 20-22 cm, o dată cu executarea arăturii, urmărindu-se efectul în timp al acestora pînă în toamna anului 1958. Separat de aceasta au fost făcute experienţe cu îngrăşăminte minerale administrate pe faze de vegetaţie.

Pe baza observaţiilor şi determinărilor făcute în timpul perioadei de cercetare, s-a constatat că viţa portaltoi avînd la dispoziţie cantităţi mai mari de substanţe nutritive a reacţionat favorabil. Pe parcelele îngrăşate, creşterea şi coacerea lăstarilor a fost mai intensă, depăşind parcela martor neîngrăşată. A fost stimulată şi creşterea copililor.

Lungimea totală, coaptă, a lăstarilor, determinată în perioada recoltării a prezentat valori mai mari la butucii din parcelele îngrăşate. S-a constatat, de asemenea, că greutatea materialului recoltat la ha. înregistrează sporuri de 15 la sută la variantele îngrăşate.

Frecvenţa diametrelor butaşilor arată că numărul mediu de butaşi cu o grosime de 7-9 mm. consideraţi ca cei mai buni pentru altoire prezintă valori superioare martorului cu 15 la sută.

In ceea ce priveşte doza de îngrăşămînt, varianta cu 40 tone la ha. a asigurat producţiile cele mai mari. Sporul mediu pe 6 ani de butaşi portaltoi calitatea I-a este de 33.000 la ha. faţă de martorul neîngrăşat. Efectul îngrăşămintelor se resimte 5-6 ani la rînd mai ales în anii bogaţi în precipitaţii.

In legătură cu folosirea îngrăşămintelor minerale, cea mai favorabilă s-a dovedit varianta cu 150 kg. azot, 225 kg. fosfor şi 100 kg. potasiu, socotite în substanţă activă la ha. Aici a fost înregistrat un spor mediu de producţie pe 7 ani, de 10 la sută — respectiv 15.700 butaşi calitatea I la ha. — faţă de martorul neîngrăşat.

Altoindu-se butaşi proveniţi din parcele unde au fost aplicate îngrăşăminte organice sau minerale s-au obţinut procente de viţe altoite calitatea I mai mari decît în cazul martorului neîngrăşat. Sporul de viţe altoite a fost de 21-29 la sută, respectiv 10.000-16.000 viţe calitatea I la ha.

Randamentul viţelor altoite creşte prin folosirea portaltoiului de bună calitate ca rezultat al aplicării îngrăşămintelor.

Analiza economică arată că prin folosirea îngrăşămintelor în plantaţiile de portaltoi se obţin sporuri de producţie care contribuie la scăderea preţului de cost al butaşilor portaltoi şi al viţelor altoite cu 15 şi respectiv 23 la sută.

Pe baza rezultatelor obţinute recomandăm ca în plantaţiile portaltoi să se folosească 40 tone gunoi de grajd bine fermentat la ha. pe o perioadă de 5-6 ani. Gunoiul se va administra pe mijlocul intervalelor dintre rînduri, la adîncimea de 22-25 cm, o dată cu executarea arăturii de primăvară. In lipsa gunoiului de grajd se pot folosi cu succes îngrăşămintele minerale în doză de 150 kg. azot, 225 kg. fosfor şi 100 kg. potasiu la ha, calculate în substanţă activă. Această doză se administrează din 2 în 2 ani pe şanţul deschis cu plugul, la mijlocul intervalelor dintre rînduri. Cantitatea de îngrăşămînt mineral se administrează pe următoarele faze de vegetaţie: după plivit, (jumătatea lunii mai), în momentul creşterii maxime a lăstarilor (jumătatea lunii iulie) şi la începutul pîrgei lăstarilor (a doua jumătate a lunii august).

Azotul se administrează în cantităţi egale în primele 2 faze pentru a mări creşterea vegetativă, iar fosforul şi potasiul, cîte o treime din cantitatea totală pentru fiecare fază în parte.

Ing. GH. CALISTRU
cercetător la staţiunea experimentală viticolă Crăciunelul de Jos, regiunea Stalin

La G. A. S. Valea Călugărească

Munca colectivă izvor de mari succese

Pe dealul Podgoriei şi Dealul Mare se întinde gospodăria agricolă de stat viticolă „Valea Călugărească". Valoarea produselor viticole constituie 90 la sută din valoarea producţiei globale a gospodăriei. Aşadar preocuparea principală a colectivului de muncitori, tehnicieni şi ingineri este producerea a cît mai mulţi struguri şi la un preţ de cost cît mai scăzut. Aceeaşi importanţă se acordă livrării strugurilor cît şi vinificării în vederea obţinerii de vinuri superioare. Spre acest scop consiliul gospodăriei şi-a îndreptat întreaga sa activitate. El şi-a făcut un plan de muncă care a fost axat pe pricipalele obiective ca: sporirea producţiei la hectar, scăderea preţului de cost şi îmbunătăţirea calităţii produselor, întărirea tehnico-organizatorică a brigăzilor şi extinderea hozrasciotului la brigăzi, folosirea rezervelor şi resurselor interne, ridicarea nivelului profesional, cultural şi politic al lucrătorilor. Pentru îndeplinirea fiecărui obiectiv s-au luat măsurile corespunzătoare. In vederea aplicării şi realizării sarcinilor de plan cît şi a măsurilor luate de consiliul gospodăriei, acestea au fost defalcate pe secţii şi brigăzi fiind puse în discuţia grupelor sindicale. Consultarea şi colaborarea dintre consiliu şi brigăzi este una din formele principale de conducere şi îndeplinire a sarcinilor de plan în gospodăria „Valea Călugărească". In afară de consultările zilnice, ce au loc între diferiţi membri ai consiliului la fiecare început de lună se ţin şedinţe de lucru ale consiliului în care se discută cum fiecare membru al consiliului a realizat sarcinile primite cu o lună înainte, după care se întocmeşte planul de muncă pe luna respectivă şi se împart sarcinile între membrii consiliului. Hotărîrile consiliului privînd campaniile agricole sau măsuri importante sînt prelucrate în grupele sindicale.

Pe baza hotărîrilor consiliului, brigăzile au luat măsuri eficiente de aplicare a întregului complex de reguli agrotehnice. Astfel au fost fertilizate terenurile cu cantităţi masive de îngrăşăminte, extinse loturile demonstrative la 180 de ha (de la ele se vor obţine cel puţin 8.000 de kg de struguri la ha). Măsurile tehnice sînt completate cu măsuri economico-organizatorice. Astfel, fondul de salarii s-a defalcat pe fiecare brigadier. De asemenea cheltuielile de producţie pentru materiale, utilaj, braţe de muncă etc. dîndu-li-se posibilitate brigăzilor să se gospodărească aproape singure.

Trimestrial se fac analize asupra activităţii brigăzilor, întocmindu-se şi „fişa calitativă a brigăzii". Calificarea brigăzii se face pe baza mai multor criterii adecuate activităţii din perioada analizată. Aşa de pildă prima analiză din acest an s-a făcut în aprilie şi deci pînă la data aceasta s-a făcut calificarea brigăzii pe baza următoarelor criterii: grija faţă de om (cazare, alimentare, protecţia muncii, ridicarea nivelului profesional-cultural, disciplina muncii), stadiul lucrărilor în vie, livadă, cîmp, grădină, calitatea lucrărilor, organizarea muncii şi realizarea economiilor, gospodărirea internă a brigăzilor, folosirea rezervelor interne, organizarea loturilor demonstrative şi întrecerea socialistă (urmărire, evidenţă, popularizare). Cu ocazia analizei de calificare se fac schimburi de experienţă între brigăzi şi secţii precum şi popularizarea celor mai bune metode.

Datorită acestui stil de muncă s-a reuşit să nu fie brigadier care să nu-şi fi respectat angajamentul luat. Datorită îndeplinirii acestor angajamente anul trecut s-au economisit 1.400.000 lei, micşorîndu-se preţul de cost cu 10 la sută.

In primele trei luni ale anului curent s-au făcut însemnate economii la cheltuielile de producţie şi s-a executat un mare număr de ore de muncă patriotică. Totodată s-au executat numai lucrări de cea mai bună calitate. Aceste prime rezultate garantează că şi obiectivele din acest an vor fi îndeplinite.

ŢIRDEA ION
Director G.A.S.
Valea Călugărească

ŞTIRI din gospodăriile agricole de stat

● **Incă nu se sfîrşise luna aprilie cînd îngrijitorii mulgători de la gospodăria Dobrovăţ, regiunea Iaşi, îşi depăşiseră planul la producţia de lapte pe primele patru luni cu peste 135 de hl. Rezultatul se datoreşte în special furajării raţionale a animalelor.**

● *Gospodăria agricolă de stat Lacul Sărat a livrat în trimestrul I peste 12.000 de pui de o zi din rasa Rhode-Island, iar în aprilie circa 7.000 de bucăţi. Puii de o zi au fost obţinuţi cu un preţ de cost de 1,95 lei bucata. Preţul de cost este încă ridicat din cauză că nu s-a utilizat întreaga capacitate a incubatoarelor.*

● Aplicînd învăţămintele însuşite la schimbul de experienţă cu crescătorii de animale suceveni ţinut la G.A.S. Coţuşca, mulgătorii din gospodăria Gulioaia au reuşit ca în aprilie să obţină o producţie de lapte mai mare decît dublul producţiei medii lunare obţinute în primul trimestru al anului.

● **In vederea măririi sigure a producţiei vegetale consiliul gospodăriei Huşi, regiunea Iaşi, a organizat la secţia Riseşti o brigadă pentru culturi irigate. Această brigadă are în planul ei de producţie 60 de ha cu grîu, 60 de ha cu floarea-soarelui, 110 ha cu porumb şi 40 de ha de păşune.**

● *Tovarăşul Cont Ion, mecanic şef al gospodăriei de stat „Pavel Tcacenco", şi mecanizatorii de sub conducerea sa au confecţionat diferite dispozitive. Astfel, din obiecte reformate au confecţionat dispozitive de vulcanizat camere, de strunjit cuzineţii de bielă, de încărcat acumulatoare. In curînd se va pune în funcţie un ciocan pneumatic care va uşura munca şi va reduce unele cheltuieli de manoperă la fierărie.*

● In gospodăria Crit, regiunea Stalin, s-a deschis un frumos colţ roşu pentru muncitorii gospodăriei. La colţul roşu se găsesc cărţi şi diferite jocuri distractive.

Pregătirea economică a brigadierilor la G.A.S. Slimnic

Practica ne-a convins că oricît de bună va fi pregătirea tehnică a unui brigadier, el nu va obţine rezultate mulţumitoare dacă nu va poseda în acelaşi timp şi suficiente cunoştinţe economice. O dată convinşi de acest lucru, noi am trecut la înarmarea brigadierilor cu noţiuni de economie agrară.

La începutul anului 1959, brigadierii noştri au fost înscrişi obligatoriu la un curs de economie concretă. Cursul a durat trei săptămîni. Brigadierilor li s-au predat lecţii despre hozrasciot, despre mijloacele fixe, clasificarea şi amortizarea lor, despre mijloacele circulante şi normarea lor, despre credit, întocmirea planului economic, evidenţa contabilă a producţiei etc. O deosebită atenţie am acordat problemelor preţului de cost, cît şi acelor probleme economice care practic se rezolvă la nivelul brigăzii. Intre acestea din urmă se numără problema evidenţei primare şi folosirea ei pentru a compara cheltuirea mijloacelor materiale, băneşti şi de muncă cu rezultatele obţinute în producţie.

In cadrul cursului s-a ţinut zilnic cîte o lecţie urmată de seminarii cu durata de două ore. La sfîrşitul cursului, brigadierii au fost examinaţi din materialul predat. Examenul ne-a arătat că întreg materialul a fost bine însuşit. Unii brigadieri au dat răspunsuri foarte bune, aducînd exemple din munca lor. Astfel, la întrebarea: „Cum poate contribui un brigadier la reducerea cheltuielilor generale?" tovarăşul Constantin Bunea a răspuns: „Să zicem c-am vîndut 500 de oi. După ce am întocmit procesul verbal de predare nu-l ţin o săptămînă în şerpar, ci-l predau în aceeaşi zi merceologului avînd grijă ca acesta să întocmească de îndată factura şi s-o depună la bancă pentru rambursare. Astfel, creditele se micşorează mai devreme şi o dată cu aceasta, se reduc dobînzile care fac parte din cheltuielile generale". De precizat că brigadierul zootehnic Bunea a fost cioban şi are 54 de ani.

Iată acum cum lucrează brigadierii pregătiţi în felul arătat şi cum sînt ajutaţi să-şi îndeplinească sarcinile de către conducerea gospodăriei.

Brigăzilor li s-au distribuit sarcinile de plan şi mijloacele de producţie necesare îndeplinirii lor. Indicii de plan cei mai importanţi şi anume producţia medie, cheltuielile la hectar şi pe cap de animal, fondul de salarii, preţul de cost, producţia marfă, beneficiul, au fost fixaţi de gospodărie în funcţie de calitatea terenului, de gradul de mecanizare, de productivitatea seminţei etc.

După primirea indicilor de plan, brigăzile au analizat posibilităţile ce le au pentru obţinerea unor rezultate superioare indicilor daţi. In urma analizei, fiecare brigadier şi-a întocmit singur planul de producţie şi planul preţului de cost la fiecare cultură sau categorie de animale. O dată întocmite, planurile brigăzilor au fost verificate de conducerea gospodăriei. Pe baza lor s-a întocmit planul definitiv al întregii gospodării, care, de fapt, e rezultanta tuturor planurilor făcute pe brigăzi. După ce planul fiecărei brigăzi a căpătat formă definitivă, brigadierul respectiv l-a prelucrat cu oamenii din brigada sa într-o consfătuire de producţie. Apoi planul a fost defalcat pe zile, oameni şi maşini. Planul de lapte a fost defalcat de brigada de taurine nu numai pe mulgător, dar şi pe fiecare animal, în raport cu capacitatea de producţie a fiecărei vaci.

Cunoaşterea de către fiecare om a planului în amănunţime, precizarea producţiei în unitatea de timp pe maşină şi animal, au făcut posibilă urmărirea permanentă a realizărilor şi intervenţia la vreme pentru înlăturarea stărilor de lucruri nesatisfăcătoare.

Organizarea temeinică a muncii în brigăzi nu limitează aportul conducerii gospodăriei la îndrumarea brigăzilor care, se ştie, sînt, verigi de bază în asigurarea producţiei. In ce constă munca conducerii gospodăriei cu brigăzile? In şedinţe de analiză la sfîrşit de campanie şi şedinţe de prelucrare a sarcinilor la începutul fiecărei acţiuni. La şedinţele de ultimul fel se pun la punct amănuntele organizatorice. Şedinţele sînt necesare ca mijloace de analiză şi sinteză a muncii noastre. N-am vrea să se creadă de aci că noi, cei care semnăm acest articol, reducem munca de conducere la şedinţe. In timpul campaniilor, fiecare dintre noi se află zilnic în brigăzi şi prin brigadieri lucrăm, dacă e cazul, cu fiecare muncitor în parte. Pe lîngă contactul din timpul zilei cu brigăzile, noi ne aflăm în brigăzi atît dimineaţa cît şi seara. Dimineaţa participăm la organizarea muncii zilnice de către brigadieri, iar seara la bilanţ. Fiecare brigadier are un registru în care sînt trecute sarcinile de producţie defalcate pe zile şi îndeplinirea lor zilnică. Registrul este controlat în permanenţă, iar realizările înscrise în el sînt confruntate cu terenul.

Fiind zilnic la brigăzi, luînd parte la şedinţele lor de analiză, conducerea gospodăriei a putut interveni oportun, ori de cîte ori s-a făcut simţită vreo defecţiune.

In înarmarea brigadierilor nu numai cu cunoştinţe tehnico-organizatorice dar şi cu solide cunoştinţe economice noi am avut sprijinul permanent al comitetului raional P.M.R. Sibiu. Ajutaţi de comitetul raional de partid, noi am reuşit să creăm brigadierul economist capabil să-şi organizeze munca pentru a ajunge la un dublu scop: producţii mari şi costuri de producţie reduse.

LUCA ILIE
director al G.A.S. Slimnic

NOI PAȘI ÎNAINTE, SPRE COMUNISM

Zilele trecute, presa a publicat raportul prezentat de Nikita Sergheevici Hrușciov la cea de a 5-a sesiune a Sovietului Suprem al U.R.S.S. Luînd cunoștință de conținutul acestui raport, nu poți să nu privești cu admirație către eroicul popor sovietic, către guvernul său către Partidul Comunist.

Incepînd din anul acesta, Uniunea Sovietică va trece la desființarea impozitelor. In afară de această măsură, premierul sovietic, a mai arătat că de la 1 aprilie 1960, un număr de circa 16.000.000 de oameni din U.R.S.S. beneficiau de ziua de muncă de 7 ore și 6 ore. Pînă la sfîrșitul acestui an, toți oamenii muncii din U.R.S.S. vor beneficia de acest regim, iar începînd din 1964, va începe trecerea la ziua de muncă de 6 și 5 ore.

Așa după cum a precizat N. S. Hrușciov, trecerea la ziua de muncă redusă se înfăptuiește fără micșorarea salariului, care în majoritatea ramurilor industriale crește simțitor, îndeosebi pentru lucrătorii cu salarii mici.

Despre însemnătatea uriașă a acestor măsuri își poate da seama orice cetățean mai vîrstnic al patriei noastre, care a trăit sub stăpînirea burghezo-moșierească; își pot da seama azi oamenii muncii din țările capitaliste, asupra cărora apasă tot greul impozitelor pricinuite de cheltuielile de înarmare și pregătiri de război.

Datorită desființării impozitelor, veniturile oamenilor muncii din U.R.S.S. vor crește pînă în anul 1966 cu aproximativ 74 miliarde ruble pe an.

In ceea ce privește impozitul agricol pentru folosirea loturilor de pămînt personale, de pe lîngă casele colhoznicilor, N. S. Hrușciov a arătat că va fi menținut în mod provizoriu, deoarece are un anumit rol în întărirea disciplinei în muncă.

In raportul său, N. S. Hrușciov a subliniat că veniturile realizate de colhoznici din munca lor în colhozuri nu sînt supuse impozitului agricol, și că colhozurile, precum și celelalte întreprinderi socialiste participă cu o anumită cotă parte din veniturile lor la asigurarea cu fonduri a măsurilor luate de stat. Cu timpul, pe măsură ce veniturile colhozurilor vor crește, se vor crea condiții și pentru desființarea impozitului agricol pe loturile personale folosite de către colhoznici.

Vestea despre punerea în practică a măsurilor mai sus amintite au stîrnit un viu interes în întreaga lume. Vorbind despre acestea, ziarul francez „Liberation" arăta că N. S. Hrușciov a anunțat „hotărîri senzaționale în ceea ce privește viața poporului sovietic". La rîndul său, ziarul polonez „Dziennik Ludowy" scrie că: „Uniunea Sovietică, care a asigurat de multă vreme cetățenilor săi tratament medical gratuit, dreptul la odihnă, la asigurări sociale, traduce în viață într-un ritm uimitor de rapid eforturile îndreptate spre asigurarea celui mai înalt nivel de trai din lume pentru oamenii sovietici".

In țările capitaliste nu numai că nu este cu putință reducerea impozitelor și a zilei de lucru, ci dimpotrivă. In fiecare an, impozitele cresc înspăimîntător, condițiile de muncă sînt din ce în ce mai grele, viața oamenilor muncii se adîncește tot mai mult în mizerie.

După înseși statisticile oficiale, oamenii muncii din S.U.A. și Germania occidentală sînt siliți să plătească, sub diferite forme, un impozit egal cu 30 la sută din veniturile lor. Cei din Anglia plătesc ca impozit 22 la sută din venit, iar cei din Franța 28 la sută din venit.

Iată situația oamenilor muncii din țările capitaliste, fără să mai adăugăm situația și mai grea a milioanelor de șomeri care nu au nici un fel de venit și care trăiesc într-o mizerie de nedescris!

Situația oamenilor muncii din țările capitaliste este din ce în ce mai rea, din cauză că sînt crunt exploatați de capitaliști și moșieri. In țările capitaliste, rodul muncii maselor intră în buzunarele exploatatorilor de tot felul. Din sudoarea și sîngele lor, o mînă de îmbuibați își umplu sacii cu aur.

Cîtă diferență între situația din aceste țări și situația din țările socialiste, care în frunte cu U.R.S.S. clădesc fericirea popoarelor! In țările socialiste, tot ce se produce este în folosul celor ce muncesc, în folosul întregului popor muncitor. Așa se explică de ce economia acestor țări înflorește cu un avînt nemaipomenit, de ce oamenii muncii lucrează cu entuziasm.

Mîndru de propriile sale succese, poporul nostru salută cu însuflețire victoriile obținute de eroicul și gloriosul popor sovietic. El știe că victoriile poporului frate sovietic sînt propriile sale victorii, și de aceea, îi urează să meargă cu pași și mai mari înainte, pe calea construirii comunismului, către care tinde întreaga omenire progresistă.

SĂ CUNOAȘTEM PE OAMENII SOVIETICI

Familia de țărani Oșmarin

A. ALEKSANDROV

Pe vremea țarismului, Kașino era un sătuc sărac, izolat, cu case dărăpănate, mici. Locuitorii de aici trăiau în mare mizerie și sărăcie.

In anii vieții colhoznice, satul Kașino precum și întreaga viață a țăranilor localnici a ajuns de nerecunoscut. Pe strada principală a satului se inalță case trainice, noi. La marginea satului au fost construite ferme mari, hambare, remize pentru mașinile agricole și garaje pentru mașinile de transport. In artelul agricol funcționează aproape douăzeci de motoare electrice, datorită cărora viața localnicilor devine din ce în ce mai ușoară.

Cultivatorii de aici obțin recolte bogate de porumb, legume, in. Anul trecut, la fermele colhoznice s-au obținut, în medie, 3.600 kilograme de lapte de la fiecare vacă furajată și cîte nouăsprezece purcei de la fiecare scroafă de prăsilă.

Cînd am cerut conducerii colhozului „Drumul lui Ilici" să-mi numească fruntașii în producția artelului agricol mi s-a răspuns: „La noi sînt mulți fruntași. Poftiți prin casele oamenilor și aproape în fiecare din ele îi veți cunoaște pe fruntași".

Am intrat într-o casă din capul străzii. E o casă nu de mult construită, cu o frumoasă terasă de sticlă. Aici locuiește Ana Oșmarina cu soțul, fiul și fiica lor.

Toți membrii familiei Oșmarin lucrează în colhoz. Capul familiei, Valentin, e șofer. Ana, soția, Victor, fiul și Nadejda, fiica, sînt cultivatori. Anul trecut, familia Oșmarin a primit numai în numerar, peste douăzeci de mii de ruble. A primit, de asemenea, și aproape 10 chintale de porumb, multe legume, cartofi. In afară de acestea, destul de multe produse a obținut familia și din grădina pe care o are pe lotul personal. O parte din cantitatea de lapte obținut de la vaca pe care o are în gospodăria personală, Ana o vinde sporind venitul familiei.

Sufletul familiei este Ana. Se îngrijește de confortul soțului și al copiilor, știe ce lucru și cînd anume trebuie cumpărat. Acum o preocupă mobilarea noii case. O parte din lucrurile necesare au și fost cumpărate: paturi frumoase, un șifonier, o masă mare și scaune. Ana s-a hotărît să cumpere un bufet nou, un covor pentru dormitor, un televizor și o serie de alte lucruri.

Interlocutoarea mea, Ana, are peste cincizeci de ani, dar e foarte activă și energică. Ea a fost printre cei dintîi țărani din Koșino care acum 30 de ani au intrat în colhoz. Vreme îndelungată, Ana a condus o brigadă de cîmp. Pe urmă ea a propus conducerii colhozului să numească în această funcție pe comsomolista Tatiana Jukova.

Ana a cerut să muncească la sere. A devenit maistru în legumicultură și, în zile de iarnă, ea cultivă cu iscusință roșii, castraveți gustoși, ceapă verde, salată și alte legume care sînt trimise oamenilor muncii din Moscova. Ana mai activează și pe tărîm social. De mulți ani ea a figurat în permanență ca membru foarte sever și exigent al comisiei de revizie a colhozului „Drumul lui Ilici".

Au multe treburi și ceilalți membri ai acestei familii iubitoare de muncă. Capul familiei, Valentin, se bucură de un respect binemeritat printre mecanizatorii localnici. El conduce de aproape douăzeci de ani mașina, o cunoaște ca pe cele cinci degete ale sale și ceilalți șoferi ai colhozului îi ascultă sfaturile. Conducerea colhozului apreciază foarte mult munca experimentatului șofer, care nu o dată a fost premiat cu premii în bani și căruia i s-au oferit diplome de merit.

Victor și Nadejda Oșmarin au absolvit școala medie. Anul trecut, Victor a lucrat foarte bine la cultura porumbului. In ultima vreme, în sufletul lui s-a născut o dorință — vrea să ajungă escavatorist. Intr-adevăr, frumoasă dorință! Acum e nevoie în colhoz și de escavatoriști. Cît despre Nadejda se poate spune că e meșteră la toate: lucrează la treierătoare, la strînsul inului, pregătește semințele pentru însămînțări. Și pe toate le face cu tragere de inimă.

Cînd se lasă seara, familia unită a Oșmarinilor se adună laolaltă în sufrageria casei noi. In timpul mesei de seară părinții și copiii își împărtășesc impresiile din ziua respectivă, ascultă radio. După cină stăpînul casei se așază pe divan și citește o carte sau ziarul.

Adesea, el se duce cu soția la cinematograf, la casa de cultură a satului. Victor și Nadejda sînt tineri și au ocupațiile lor. Desigur că pe ei n-o să-i prea găsești seara acasă...

Așa trăiește familia Oșmarinilor, o familie colhoznică obișnuită, a cărei casă se află în capătul străzii principale a satului Kașino.

CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT

Sportivii fruntași din Capitală sprijină activitatea asociațiilor sportive de la sate

Săptămîna trecută am fost invitați la „o zi de odihnă și sport" organizată în comuna Ion Roată, raionul Urziceni, unde urma să participe și o serie de sportivi fruntași din Capitală. Invitația a sosit la momentul potrivit cînd ne pregăteam să facem o vizită la asociația sportivă „Unirea" din această comună. Am fost informați că aici tinerii țărani muncitori participă cu mult entuziasm la întrecerile sportive care au loc mai în fiecare duminică și în zilele festive.

Intr-adevăr, pe teren am putut constata că cei din comuna Ion Roată îndrăgesc sportul și sînt dornici să primească oaspeți din Capitală, care vin să le ajute ca să pășească înainte și în activitatea de cultură fizică și sport. Vizita noastră a avut loc luni 2 mai, pe la orele 15. La această oră, un număr mare de țărani colectiviști — trebuie să menționăm că întreaga comună este colectivizată — era prezent la teren și aștepta cu nerăbdare sosirea sportivilor din București.

Gazdele i-au primit cu multă căldură pe oaspeți oferindu-le flori și numeroase... aplauze. Printre sportivii veniți din Capitală se aflau luptători din lotul republican, cum sînt: maeștrii sportului **Al. Ruja, N. Popovici, Al. Tampa, Gh. Crișan, I. Popescu, Carol Hothazi**, maestrul sportului **I. Corneanu**, antrenor federal, **Vascu Popovici**, antrenorul echipei C.C.A., precum și o serie de boxeri și o echipă feminină de volei a asociației sportive „Progresul".

In timp ce sportivii se echipau și puneau la punct programul întrecerilor, am vizitat baza sportivă din comună. „Este o bază sportivă simplă, dar... în plină dezvoltare" ne-a spus tov. **Constantin Lungu**, președintele asociației sportive de aici. „Am amenajat un teren de fotbal, pe care acum îl împrejmuim cu un gard. Avem și un teren de volei și un ring pentru întreceri de trîntă și box. Acestea le-am amenajat recent, prin muncă voluntară și cu resurse locale — acțiune la care au participat numeroși tineri din comună. Mai avem și un club, unde au loc întreceri de șah și tenis de masă. De asemenea, avem în plan să amenajăm o pistă pentru atletism, gropi pentru sărituri și aruncări și o pistă pentru popice. Acestea le vom construi pînă la începutul lunii iunie, și le vom inaugura în cinstea celui de-al III-lea Congres al P.M.R.".

Apoi, președintele asociației sportive „Unirea", care a fost creată anul trecut, ne-a vorbit despre frumoasa activitate competițională a colectiviștilor din comună. Ne-a arătat că în prezent numărul membrilor înscriși în U.C.F.S. trece de 400. Asociația are echipă de fotbal, care activează în campionatul raional și care este alcătuită din țărani colectiviști, ca: **Ion Grigore, Alexe Stan, Teodor Dobre, Anton Secu, N. Lupu** etc.

Echipele de volei și oină, înființate anul trecut, s-au clasat pe primele locuri la faza pe centre de comună a Spartachiadei tineretului. La această competiție au mai obținut rezultate frumoase și tinerii **Niță Pană**, clasat pe primul loc la proba de aruncarea greutății; **Ion Crăciun**, care a ocupat primul loc la proba de 100 m. plat; **Fl. Drăgsineanu**, clasat pe primul loc la concursul de trîntă.

Acum vrem să creăm și o echipă de rugbi, de care se va ocupa prof. **Ion Comșa**, fost jucător la „Progresul"-București.

Pentru a avea o mai bună orientare în privința acestor sporturi vom face apel la echipele și sportivii fruntași din Capitală, ca să facă o serie de demonstrații la noi în comună. După cum vedeți, primii pași i-am făcut. Astăzi ne vizitează, pentru prima oară, o serie de sportivi din București. Dar să-i vedem...

Asistăm mai întîi la demonstrația echipei feminine de volei, condusă de prof. **Viorica Gava**. In cealaltă parte a terenului, componenții echipei de volei a colectiviștilor din comună ascultă explicațiile prof. **Emil Jecu** din București. Apoi colectiviștii au făcut un scurt antrenament metodic, așa cum obișnuiesc echipele divizionare. Au urmat apoi două jocuri de volei și demonstrații de box. O serie de tineri de la asociația sportivă „Progresul" și-au încrucișat mănușile, sub conducerea antrenorului **Albert Blank**, fost campion republican.

In continuare au avut loc demonstrații de lupte clasice, care au fost urmărite cu mult interes de spectatori.

„Da' știți că sînt interesante luptele astea" — ne spune brigadierul **Marin Banu** din gospodăria colectivă „Lupeni" satul Cioara. Pînă acum n-am mai văzut așa ceva. Vom organiza și noi întreceri de lupte".

Se înserase, dar spectatorii nu se mai îndurau să părăsească terenul de sport. Prea era frumos și conținea și ceva nou. Programul sportiv s-a încheiat cu un joc de fotbal.

La plecare, colectiviștii au urat succes sportivilor fruntași care vor reprezenta în curînd culorile țării noastre la Balcaniada de la Sofia și apoi la Olimpiada de la Roma. De asemenea, i-au invitat să mai revină în comuna Ion Roată.

M. LERESCU

Pentru triumful ideilor păcii, împotriva războiului rece

Vorbind în fața deputaților Sovietului Suprem al U.R.S.S. despre Conferința la nivel înalt, tovarășul Nikita Sergheevici Hrușciov a arătat că „Dacă vor fi rezolvate problemele fundamentale ale zilelor noastre, dezarmarea și reglementarea pașnică a Germaniei, inclusiv problema Berlinului Occidental, sarcina îmbunătățirii relațiilor dintre Est și Vest s-ar rezolva de la sine".

Din nefericire, în țările occidentale mai există forțe care nu pot înțelege necesitatea coexistenței pașnice a statelor socialiste și capitaliste și fac tot ce le stă în putință pentru a fi menținută atmosfera războiului rece.

E cunoscută poziția revanșardă, a cercurilor conducătoare de la Bonn, în frunte cu Adenauer, care nu s-au resemnat cu înfrîngerea suferită de Germania hitleristă și urzesc noi planuri criminale de dezlănțuire a unui nou război. Printre aceștia se numără și von Brentano, ministrul Afacerilor Externe al Germaniei Occidentale. Intr-un discurs al său rostit nu demult, acesta a cerut puterilor occidentale să respingă, la Conferința la nivel înalt, orice propunere cu privire la încheierea tratatului de pace cu Germania și să nu permită reglementarea problemei Berlinului.

In repetate rînduri, președintele S.U.A., Eisenhower, președintele Franței, de Gaulle, și primul ministru al Angliei, Macmillan, au vorbit despre necesitatea destinderii încordării în relațiile internaționale. Din nefericire, unele fapte ale puterilor occidentale nu dau dovadă însă că acestea doresc în mod sincer găsirea unor soluții concrete în vederea slăbirii încordării internaționale. Anumite cercuri din S.U.A. sînt împotriva soluționării problemelor litigioase pe calea tratativelor. Christian Herter, șeful Departamentului de Stat al S.U.A., Nixon și alți politicieni americani au făcut declarații care nu sînt deloc în favoarea destinderii încordării internaționale.

Insuși președintele S.U.A. Eisenhower a aprobat aceste discursuri. Ceva mai mult. Președintele S.U.A. a declarat că el nu va putea participa la Conferința de la Paris decît șapte zile. Această intenție a președintelui S.U.A. este deosebit de grăitoare. Ea dovedește că pentru conducătorii S.U.A. problemele păcii sînt mai puțin importante decît alte probleme cum ar fi, de pildă, unele întrevederi care urmează a le avea la Lisabona, capitala Portugaliei fasciste, unde președintele S.U.A. va face o escală la întoarcerea spre Washington.

Intenția unor cercuri conducătoare din S.U.A. de a merge pe linia menținerii „războiului rece" s-a dovedit și prin numeroase acțiuni agresive împotriva U.R.S.S. și a altor țări socialiste. Printre acestea se numără și trimiterea de către S.U.A., a unor avioane care au violat frontierele statului sovietic pătrunzînd pe teritoriul lui. De cîte ori U.R.S.S. a protestat împotriva actelor provocatoare, de spionaj, săvîrșite de agenți americani, conducătorii S.U.A. au încercat să nege. De multe ori, au ridicat chiar pretenții, cerînd compensări pentru avioanele trimise în Uniunea Sovietică în misiune de spionaj și doborîte de aviația U.R.S.S.

In cuvîntul rostit în Sovietul Suprem, tovarășul Hrușciov a arătat că în ziua de 9 aprilie 1960, un avion al S.U.A. a pătruns din nou pe teritoriul U.R.S.S. In ziua de 1 mai, la ora 5,36, un alt avion american a violat din nou frontiera U.R.S.S. De data aceasta, guvernul U.R.S.S. a dat dispoziții ca avionul dușman să fie doborît. Ostașii sovietici au nimicit avionul american dintr-o singură lovitură de rachetă, dovedind, în felul acesta, că orice avion va mai îndrăzni să încalce drepturile U.R.S.S. pătrunzînd în spațiul ei aerian, va fi distrus fără greș.

Și de data aceasta, autoritățile americane au căutat să nege intențiile agresive împotriva U.R.S.S. Astfel, unele organe oficiale americane au spus că aviatorul a avut amețeli, că i s-a defectat aparatul de oxigen și numai forțat de împrejurări a ajuns în spațiul aerian al U.R.S.S.

Toate afirmațiile lor au fost spulberate. In ziua de 7 mai, N. S. Hrușciov a făcut noi precizări în legătură cu avionul american care a violat spațiul aerian al U.R.S.S. El a spus că pilotul acestui avion (căpitanul Francisc Harry Powers) este teafăr și nevătămat. Acest pilot a declarat că „a zburat potrivit itinerariului care i-a fost „indicat" și a îndeplinit întrutotul ordinele șefilor lui din cadrul spionajului american. Pentru îndeplinirea misiunii sale, pilotul american a primit, de la stăpînii săi, 7.500 ruble în bani sovietici, franci francezi aur, valută vest-germană, italiană etc. A primit, de asemenea, două ceasornice de aur și 7 inele de aur. In plus, aviatorul a mai primit o mașină infernală cu care să distrugă avionul în caz de insucces, precum și un ac cu otravă cu care să se otrăvească. In fața dovezilor zdrobitoare prezentate de către U.R.S.S., Departamentul de Stat al S.U.A. a dat o declarație, cu aprobarea președintelui Eisenhower, prin care recunoaște că avionul american a avut o misiune de spionaj dar că... a fost executată fără aprobarea vreunei agenții de la Washington.

Actul dușmănos, piráteresc al S.U.A. tocmai în preajma conferinței la nivel înalt, a stîrnit nedumerire și mînie în întreaga lume. Milioane de oameni cinstiți se întreabă: „Vor oare cercurile americane să fie înlăturată primejdia unui nou război mondial, ori continuă politica de pe poziții de forță, politica războiului rece?"

Inseși ziarele burgheze americane și engleze, precum și cele din alte țări capitaliste, indignate de atîta grosolănie în politica externă a S.U.A. au criticat cu violență actul piráteresc săvîrșit împotriva Uniunii Sovietice.

„Un astfel de zbor, de recunoaștere, este provocator în orice moment și cu atît mai mult în ajunul Conferinței la nivel înalt" scrie ziarul englez „Times". Ziarul „Sunday Dispatch" socotește că provocarea americană este o „crimă smintită", iar „Observer" afirmă că în asemenea acte este amestecat direct serviciul de spionaj de la Washington. Răspunderea pentru acest caz — ca și pentru altele — o poartă consilierii militari ai lui Eisenhower din Pentagon, care „sînt cu degetul pe butonul de declanșare" scrie, la rîndul său, comentatorul ziarului englez „Sunday Expres". Iar Reston, observatorul din Washington al ziarului „New York Times" spune că „Statele Unite sînt acelea care au baze militare și avioane la frontierele cu Uniunea Sovietică și China și nu invers. Acestea sînt fapte neplăcute despre care, în această parte a lumii, se amintește rareori".

Agențiile de presă americane au publicat declarații ale oamenilor politici din S.U.A. care își exprimă îngrijorarea în legătură cu urmările nefavorabile pe care le poate avea acest act provocator pentru prestigiul S.U.A. în lume. Harold Stassen, fost consilier al Casei Albe, spune că Eisenhower trebuie să destituie imediat pe ofițerii implicați în această afacere, oricît de sus puși ar fi ei.

E lucru lămurit. Violarea frontierelor U.R.S.S. de către un avion american constituie o dovadă a dorinței inițiatorilor ei de a reînvia războiul rece.

Uniunea Sovietică înfierează actul agresiv îndreptat împotriva ei de către spionajul american. In același timp, credincioasă politicii leniniste de pace, ea se pronunță neobosită pentru lichidarea încordării în relațiile internaționale. Poporul nostru, care alături de toate popoarele iubitoare de pace sprijină din toate puterile politica de pace a marelui popor sovietic, va face totul pentru ca pacea și buna înțelegere între popoare să triumfe împotriva ațîțătorilor la un nou război. Și nu încape îndoială că triumful ideilor păcii și al progresului va fi sigur. Acest lucru îl confirmă forța uriașă a maselor populare care se mișcă în întreaga lume, și care-i vor sili pe provocatori să se astîmpere.

Declarații provocatoare împotriva Cubei

Din șirul provocărilor și amenințărilor la care se dedau cercurile imperialiste împotriva poporului cuban fac parte și recentele declarații calomnioase ale conducătorilor organizației sindicale americane AFL-CIO și sindicatului național al marinarilor din S.U.A. la adresa revoluției cubane și a Confederației oamenilor muncii din Cuba. Liderii sindicali americani despre care am amintit au amenințat că vor declara boicot economic împotriva Cubei. Este o declarație care slujește de minune marilor monopoluri din S.U.A. și care arată încă odată cît de mult au ajuns unii conducători de sindicate din S.U.A. să depindă de marii magnați americani.

Declarațiile provocatoare împotriva Cubei au stîrnit un val de indignare în rîndul oamenilor muncii din această țară. Intr-un interviu acordat corespondentului ziarului „Revolucion", Noel Morel, secretarul general ad-interim al Confederației oamenilor muncii din Cuba și Octavio Luit, unul din conducătorii acestei confederații, au demascat minciunile spuse de conducătorii AFL-CIO că guvernul revoluționar al Cubei ar periclita pacea în emisfera occidentală. Un guvern care a luat hotărîrea revoluționară de a transforma cazărmile militare în școli, au declarat printre altele cei doi fruntași sindicali din Cuba, nu poate fi împotriva păcii.

Intr-o declarație a Federației naționale a muncitorilor din industria zahărului a Cubei, care reunește 500.000 de membri, se arată că poziția liderilor AFL-CIO față de revoluția cubană reprezintă o verigă a complotului reacțiunii împotriva Cubei.

Impotriva atacurilor dușmănoase ale liderilor sindicatelor americane și a amenințărilor că vor declara boicot economic Cubei, au protestat, de asemenea, cu hotărîre Federația națională a muncitorilor din porturile maritime ale Cubei și alte organizații ale oamenilor muncii cubani.

DIN R. P. UNGARĂ

Pe fosta moșie a contelui Almasy

Era în toamna anului 1944. Trupele sovietice eliberaseră orașul Sarkard și împrejurimile acestuia și înaintau spre vest, alungînd hoardele fasciste ce se mai împotriveau încă.

Pe măsură ce conteneau bubuiturile tunurilor, oamenii din partea locului erau tot mai mult încredințați că a venit sfîrșitul lumii vechi și că ei vor dobîndi însfîrșit o parte din pămînturile uriașelor domenii ale contelui Almasy.

Moșia Feketeher număra 3.300 de holzi (un hold = 0,57 ha). Țăranii și muncitorii agricoli au vrut la început să împartă pămînturile între ei. Dar cum s-o facă, după ce principiu? Ce se întîmplă dacă lucrurile se schimbă și contele se întoarce? Se vorbea și de asta. Pămîntul e ușor de împărțit, dar cum să împarți uriașele magazii de semințe, grajdurile?

Răspunsul la aceste întrebări l-au dat comuniștii. Ei i-au sfătuit pe oameni să nu împartă pămîntul, ci să-l lucreze laolaltă, în colectiv.

Așa au hotărît să muncească 66 de oameni.

S-ar putea scrie o carte întreagă despre cei cincisprezece ani pe care i-au trăit de-atunci încoace țăranii din Sarkad, și încă o carte groasă. In acești cincisprezece ani, cooperativa agricolă „Lenin" din Sarkad a cunoscut tot ce poate să cunoască o mare familie — ajutor reciproc și solidaritate, succese și eșecuri.

De doi-trei ani încoace cooperativa s-a întărit și mai mult. Văzînd aceasta, țăranii cu gospodărie individuală au început să depună în grupuri de cîte zece-douăzeci de oameni cereri de intrare în cooperativă. Nu trebuiau rugați. Văzuseră singuri unde e viața mai bună. Intr-adevăr, investițiile făcute în gospodărie s-au ridicat la 6 milioane de forinți. S-au construit două grajduri, pentru 100 și respectiv 50 de vaci, și patru grajduri pentru vițel, cu o capacitate de 50 de capete fiecare. S-au cumpărat șapte tractoare rutiere universale, cu remorcile necesare.

Cooperativa obține recolte bune iar în ceea ce privește sfecla de zahăr, ea l-a întrecut mult pe contele Almasy.

An de an sporește valoarea zilei-muncă: 22,5 forinți în 1953, 27,51 în 1956, 38,57 în 1958 iar anul trecut — 42 forinți.

ANDRAS BIRO

În luna iunie

Numeroase competiții sportive internaționale

In prezent, sportivii noștri fruntași se pregătesc intens în vederea numeroaselor competiții internaționale ce vor avea loc în luna iunie. Aceasta este socotită luna cu cele mai multe și importante întreceri sportive internaționale.

Astfel, trebuie să menționăm, în primul rînd, campionatul mondial de handbal în 11, feminin, care se va desfășura între 12 și 19 iunie, și la care și-au anunțat participarea reprezentativele R. P. Romîne, cîștigătoarea ediției din 1958, Austria, Olanda, R. P. Polonă, Danemarca și echipa unită a Germaniei. Jocurile vor avea loc în Olanda.

Intre 3 și 12 iunie, reprezentativa feminină de baschet a țării noastre va participa la campionatul european ce se desfășoară la Sofia. Tot aici au loc între 15 și 19 iunie întrecerile echipelor masculine din cadrul Balcaniadei de baschet.

Amatorii de atletism din Capitală vor avea prilejul să urmărească, între 4 și 6 iunie, pe stadionul „Republicii", întrecerile din cadrul celei de-a 12-a ediții a campionatelor internaționale ale R.P.R., la care vor participa o serie de sportivi valoroși din Uniunea Sovietică, R. Cehoslovacă, R. P. Polonă, R. P. Bulgaria, Olanda, R. P. Ungară, Belgia și R. D. Germană. De asemenea, atleții noștri vor participa apoi la concursurile internaționale de la Varșovia (între 11 și 12 VI), Praga (18-19.VI) și Budapesta (25-26.VI).

La București, va avea loc la 4 iunie întîlnirea internațională de box dintre selecționatele R. P. Romîne și R.S.S. Ucraineană, iar la 5 iunie reprezentativa de rugbi a țării noastre va juca în Capitală cu puternica formație a Franței, considerată printre cele mai bune din lume.

Iubitorii de fotbal vor asista la 26 iunie la meciul internațional R. P. Romînă-Turcia, în timp ce echipa C.C.A. se va deplasa la Milano, unde va juca cu Internazionale.

Interesant este și turneul pe care îl întreprinde la sfîrșitul lunii, în Japonia și China, reprezentativa masculină de handbal a țării noastre. Tot atunci se va deplasa la Budapesta și reprezentativa feminină de volei care participă la un turneu internațional.

La Zagreb, va avea loc la 26 iunie campionatul european de popice, la care participă și sportivi din țara noastră. Apoi, sportivii noștri vor fi prezenți și la concursurile internaționale de canotaj academic, ce se vor desfășura la Balaton (R. P. U.) și Bled (R.P.F.I.).

Acestea sînt cîteva din cele mai importante competiții sportive ale lunii iunie.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1. București, telefon 17.60.10.
Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".